

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

10 kwietnia

Nr. 10

Rok 1935.

Cena numeru niniejszego zł 2,50, z przesyłką zwyczajną zł 2,75, poleconą zł 3,05.
Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

USTAWY:

Poz. 195—Skarbowa z dnia 24 marca 1935 r. na okres od 1 kwietnia 1935 r. do 31 marca 1936 r.	273
„ 196—z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej	288
„ 197—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Czechosłowacją w formie wymiany not z dni 13 i 27 stycznia, 10 i 26 lutego 1934 r. o przedłużeniu prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Czechosłowacją z dnia 6 października 1933 r.	289
„ 198—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji układu taryfowego pomiędzy Polską a Holandją, podpisanego wraz z listami zniżek celnych A i B i protokołem podpisania w Hadze dnia 11 grudnia 1933 r.	289
„ 199—z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn	290
„ 200—z dnia 26 marca 1935 r. o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego	291
„ 201—z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych	291
„ 202—z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów	293
„ 203—z dnia 26 marca 1935 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego	295
„ 204—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką o wzajemności w sprawach spadkowych, podpisanej wraz z protokołem dodatkowym w Pradze dnia 25 stycznia 1934 r.	297
„ 205—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia celnego między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zawartego w formie wymiany not w Warszawie dnia 22 czerwca 1934 r.	297
„ 206—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Danją z dnia 1 maja 1934 r., dotyczącego protokołu taryfowego polsko-duńskiego z dnia 10 stycznia 1934 r.	298
„ 207—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji protokołu polsko-niemieckiego, dotyczącego zniesienia przez Polskę i Niemcy wzajemnych zarządzeń bojowych w dziedzinie obrotu handlowego, podpisanego wraz z dołączonym do niego porozumieniem o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych w Warszawie dnia 7 marca 1934 r.	298
„ 208—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dnia 15 i 30 grudnia 1933 r. oraz z dnia 15 i 31 stycznia, 14, 15 i 28 lutego i 2 marca 1934 r., dotyczących przedłużenia porozumienia celnego między Polską a Niemcami z dnia 14 października 1933 r.	298
„ 209—z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji: 1) protokołu polsko-perskiego, podpisanego w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. w sprawie zmiany pierwotnego tekstu art. 6 konwencji handlowej pomiędzy Polską a Persją z dnia 19 marca 1927 r.; 2) porozumienia w formie not, wymienionych w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. między rządem Polskim a Perskim w sprawie klauzuli bałtyckiej	299
„ 210—z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego	299

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 211—Skarbu z dnia 28 marca 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych	302
„ 212—Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. o wypuszczeniu 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej	302
„ 213—Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych, podatków pośrednich i podatku gruntowego oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn	309
„ 214—Skarbu z dnia 31 marca 1935 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego	309
„ 215—Skarbu z dnia 26 marca 1935 r. o ustaleniu cen sprzedażnych czystej wódki monopolowej o mocy 55°	321

OBWIESZCZENIA:

Poz. 216—Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1935 r. o wypuszczeniu 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej	321
„ 217—Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1935 r. o przesunięciu terminu wymiany talonu od obligacji 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.	322
„ 218—Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń z dnia 25 marca 1935 r. o spółczynniku dla przerechowania zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń dawniej Posensche Provinzial Lebensversicherungsanstalt obecnie Zakładu Ubezpieczeń na życie w Poznaniu	322
„ 219—Przewodniczącego Rady Spółdzielczej z dnia 29 marca 1935 r. w sprawie wykazu związków spółdzielczych, posiadających w dniu 1 kwietnia 1935 r. prawo dokonywania rewizji oraz spisu czasopism przeznaczonych do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni związkowych	322
„ 220—Przewodniczącego Rady Spółdzielczej z dnia 5 kwietnia 1935 r. o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach. Lista 7	324
„ 221—Przewodniczącego Rady Spółdzielczej z dnia 5 kwietnia 1935 r. o utraceniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielni	324

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

Poz. 222—z dnia 3 kwietnia 1935 r. w sprawie częściowej zmiany załącznika do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 sierpnia 1933 r. ustalającego granice i siedziby rejonów kontrolnych w organizacji kontroli skarbowej	327
--	-----

WYKŁADNIE USTAWY O OPLATACH STEMPOWYCH:

Poz. 223—Nr. 430 (art. 47 u. o. s.) i Nr. 431 (art. 72 u. o. s.), ustalone przez Ministerstwo Skarbu	327
--	-----

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 224—L. D. I. 11508/Em/35 z dnia 28 marca 1935 r. w sprawie zaliczania okresów działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej	328
„ 225—L. D. III. 5734/3/35 z dnia 6 kwietnia 1935 r. w sprawie postępowania administracyjnego w zakresie administracji kasowej	329
„ 226—L. D. IV. 7151/1/35 z dnia 28 marca 1935 r. w sprawie czenia zapalniczek przywożonych przez podróżnych	330
„ 227—L. D. IV. 1208/2/35 z dnia 6 kwietnia 1935 r. w sprawie rewizji celnej przesyłek cebulek kwiatowych	330
„ 228—L. D. V. 8353/4/35 z dnia 4 kwietnia 1935 r. w sprawie ulg podatkowych przy transakcjach na giełdzie zbożowo-towarowej w Wilnie	330
„ 229—L. D. V. 6020/5/35 z dnia 3 kwietnia 1935 r. w sprawie dodatków komunalnych do opłat stemplowych od aktów notarialnych	331
„ 230—L. D. VI 252/4/35 z dnia 4 kwietnia 1935 r. w sprawie cennika przyrządów i narzędzi mierniczych	332
„ 231—L. D. IV. 11215/3/35 z dnia 8 kwietnia 1935 r. w sprawie stosowania do samochodów, motocykli, ciągówek i podwozi zniżek konwencyjnych, przewidzianych w dodatkowej umowie polsko-angielskiej	336
„ 232—L. D. VI. 3982/4/35 z dnia 9 kwietnia 1935 r. w sprawie wstrzymania wysyłki zużytych plomb	336

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:**Z Ministerstwa Skarbu:**

Komunikat w sprawie płatności podatków w kwietniu 1935 r.	336
Komunikat o wylosowanych Bonach Funduszu Inwestycyjnego od dnia 21 marca do 4 kwietnia 1935 r.	337
Komunikat o przepisach rachunkowo-kasowych	337

OGŁOSZENIA.

195.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA SKARBOWA

z dnia 24 marca 1935 r.

na okres od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia:

- a) wydatków administracji państwowej zwyczajnych do kwoty 2 094 360 460 zł, nadzwyczajnych do kwoty 64 687 700 zł,
- b) wydatków na dopłaty ze Skarbu do przedsiębiorstw i zakładów państwowych do kwoty 8 226 000 zł,
- c) wydatków na dopłaty ze Skarbu do funduszków państwowych do kwoty 1 104 000 zł, razem do kwoty 2 168 378 160 zł, zgodnie z załączonym budżetem na okres od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936 (rok budżetowy 1935/36).

Art. 2. (1) Na pokrycie, wymienionych w art. 1 wydatków, służą dochody zwyczajne w kwocie 1 882 504 700 zł, nadzwyczajne w kwocie 133 902 000 zł, razem w kwocie 2 016 406 700 zł, a w szczególności:

- a) dochody administracji państwowej w kwocie 1 301 251 700 zł,
- b) wpłaty do Skarbu przedsiębiorstw i zakładów państwowych w kwocie 72 176 000 zł,
- c) wpłaty do Skarbu monopolów państwowych w kwocie 630 100 000 zł,
- d) wpłaty do Skarbu funduszków państwowych w kwocie 12 879 000 zł.

(2) Wydatki, wymienione w art. 1 — o ile nie mają pokrycia w dochodach, przewidzianych w ust. 1 — będą pokryte z rezerw skarbowych względnie w drodze operacyj finansowych.

Art. 3. (1) W planach finansowo-gospodarczych, objętych budżetem na rok 1935/36, ustala się:

- a) dla przedsiębiorstw i zakładów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 305 404 240 zł, rozchody nadzwyczajne w kwocie 18 316 720 zł,
- b) dla monopolów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 431 985 200 zł,
- c) dla funduszków państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 246 336 000 zł.

(2) Na pokrycie rozchodów zwyczajnych i nadzwyczajnych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszków państwowych służą ich wpływy zwyczajne i nadzwyczajne oraz dopłaty ze Skarbu, wymienione w art. 1.

Art. 4. Wydatki państwowe mogą być dokonywane, o ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia (art. 7 i art. 11 ustęp ostatni), tylko na te cele i w tych kwotach, które zostały ustalone w rubrykach budżetu.

Art. 5. Kredyty, przewidziane w budżecie na rok 1935/36 (art. 1), będą otwierane przez Ministra Skarbu miesięcznie.

Art. 6. (1) Dokonywanie wydatków, nieobjętych budżetem, może następować tylko na mocy ustawy — uchwalonej na wniosek Ministra Skarbu — pod warunkiem równoczesnego uzyskania wystarczającego pokrycia.

(2) Przed uchwaleniem takiej ustawy wolno czynić wydatki na cele nieprzewidziane w budżecie, albo na cele przewidziane, lecz w kwotach wyższych, niż je budżet określa względnie niż na to pozwala art. 7, gdy nastąpiła konieczność natychmiastowej wypłaty sum ze Skarbu.

(3) Wydatki takie mogą być czynione tylko na podstawie uchwały Rady Ministrów, która jest obowiązana w ciągu tygodnia, licząc od dnia powzięcia uchwały, ogłosić ją w „Monitorze Polskim” i przesłać do wiadomości Najwyższej Izby Kontroli. Jednocześnie Minister Skarbu przedkłada Sejmowi wniosek w sprawie kredytów dodatkowych.

Art. 7. (1) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego Ministra względnie Marszałków Sejmu i Senatu oraz Prezesa Najwyższej Izby Kontroli:

A. przerosić kredyty:

- a) w obrębie każdego działu poszczególnych części budżetu zwyczajnego administracji państwowej między paragrafami, obejmującymi wydatki, związane z normalnym tokiem administracji (bieżące koszty utrzymania i funkcjonowania organów administracji państwowej),
- b) w obrębie każdej części budżetu administracji państwowej ze wszystkich paragrafów na wszystkie paragrafy, obejmujące wydatki, niewymienione pod lit. a), a w części 6 budżetu również na § 12 „Rezerwa zaopatrzenia” rozdział 2 w działach 2 i 4 wydatków zwyczajnych,
- c) w obrębie planów finansowo-gospodarczych poszczególnych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszków państwowych między wszystkimi paragrafami;

B. zwiększać wydatki na spłatę długów państwowych w miarę uzyskania wystarczającego pokrycia;

C. zwiększać rozchody i ustalać rozchody nowe w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszków państwowych, o ile zmiany te nie spowodują zmniejszenia wpłaty do Skarbu lub zwiększenia dopłaty ze Skarbu na rzecz danego przedsiębiorstwa, zakładu, monopolu lub funduszu państwowego.

(2) Przeniesienia kredytów, wymienione pod lit. a) i b), mogą być skuteczne tylko za zgodą Prezesa Rady Ministrów. Przeniesienia te nie mogą być dokonywane w celu zwiększenia wydatków na płace, ustalonych w poszczególnych paragrafach.

(3) O dokonaniu zmian, przewidzianych w niniejszym artykule, Minister Skarbu zawiadamia natychmiast Najwyższą Izbę Kontroli.

Art. 8. Upoważnia się Ministra Skarbu do zarachowania na dochód budżetu wpływów z likwidacji funduszy państwowych, o ile dotyczące ich przepisy ustawowe inaczej nie stanowią.

Art. 9. (1) Bezprocentowy kredyt, przysługujący Skarbowi Państwa w Banku Polskim na podstawie art. 53 lit. f) jego statutu w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) — będzie stanowił w roku budżetowym 1935/36 fundusz obrotowy Skarbu Państwa.

(2) Minister Skarbu ma prawo zarachować kwoty, podjęte z tego funduszu, na dochód części 8 budżetu, zwroty zaś do tego funduszu — jako wydatek w tej samej części.

Art. 10. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania związkom samorządu terytorjalnego i gospodarczego z zapasów kasowych pożyczek na termin nie dłuższy niż 12 miesięcy.

(2) Łączna kwota tych pożyczek nie może w ciągu roku budżetowego 1935/36 przekroczyć 20% sumy udziałów w podatkach państwowych i dodatków do tych podatków, pobieranych przez kasy państwowe na rzecz wszystkich związków samorządowych.

Art. 11. (1) Kredyty, przewidziane w załączonym budżecie, są ważne do dnia 31 marca 1936 r.

(2) Po tym terminie kredyty na cele budowlane, na rezerwę zaopatrzenia (§ 12 rozdział 2 w działach 2 i 4 wydatków zwyczajnych części 6 budżetu) i na cele funduszy państwowych mogą być użyte w ciągu najpóźniej trzech miesięcy pod warunkami, ustalonymi przez Ministra Skarbu.

(3) Ograniczenie, zawarte w ust. 1, nie dotyczy kredytów na odpisy i rozchodów na rachunek zysku handlowego, przewidzianych lub ustalonych trybem art. 7 w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych oraz kwot, wyasygnowanych przed upływem roku budżetowego 1935/36 na wydatki zryczałtowane, wyszczególnione w budżecie. Kwoty te mogą być zużyte tak na pokrycie wydatków zryczałtowanych, jak i innych wydatków państwowych, lecz tylko w ciągu następnego roku budżetowego.

Art. 12. Na czas trwania niniejszej ustawy zawieszona jest moc obowiązująca przepisu o upoważnieniu Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do przenoszenia kredytów w obrębie całej części 3 budżetu (ustęp 3 art. 29 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej. — Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314).

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 marca 1935 r. Nr. 21, poz. 121).

Budżet na rok 1935/1936

A. Administracja.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	110.262.000
			I. Wydatki zwyczajne	104.929.000
1			Zarząd centralny	6.575.340
	1		Płace	2.488.000
	2		Różne świadczenia osobowe	69.750
	2a		Specjalne nagrody pieniężne dla funkcjonariuszów pod- ległych Ministrowi Skarbu	2.300.000
	3		Podróże służbowe i przesiedlenia	110.000
	4		Środki lokomocji	34.000
			w tem wydatki zryczałtowane 29.000	
	5		Pomieszczenie	90.000
			w tem wydatki zryczałtowane 74.750	
	6		Wydatki biurowe	297.340
			w tem wydatki zryczałtowane 296.840	
	7		Wydawnictwa	100.000
	8		Inne wydatki	66.500
	9		Remont i konserwacja nieruchomości	37.000
			w tem wydatki zryczałtowane 37.000	
	10		Fundusz dyspozycyjny	60.000
	11		Publikacje ekonomiczne i działalność informacyjna za- granicą	10.000
	12		Obrona prawna interesów skarbowych zagranicą	42.750
	13		Sporządzenie znaków wartościowych	700.000
	14		Centralna Komisja Oszczędnościowo - Oddłużeniowa dla samorządu	170.000
1a			Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowe- go i opłaty emerytalnej oraz wpłata na rzecz Funduszu Pracy	5.049.890
	1		Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	1.105.210
	2		Przelew z tytułu opłaty emerytalnej	3.220.530
	3		Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	724.150
2			Władze i urzędy skarbowe	59.198.220
	1		Płace	41.218.220
	2		Różne świadczenia osobowe	1.881.700
	3		Podróże służbowe i przesiedlenia	8.000.000
	4		Środki lokomocji	242.500
			w tem wydatki zryczałtowane 208.000	
	5		Pomieszczenie	2.443.500
			w tem wydatki zryczałtowane 1.128 700	
	6		Wydatki biurowe	2.192.900
			w tem wydatki zryczałtowane 2.132.900	
	8		Inne wydatki	319.400
	9		Remont i konserwacja nieruchomości	300.000
			w tem wydatki zryczałtowane 300.000	
	10		Komisje podatkowe, biegli, świadkowie i informatorzy	300.000
	11		Wydatki specjalne związane z egzekucją administracyjną	2.300.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
3			Władze i urzędy celne	7.110.300
	1		Płace	5.800.000
	2		Różne świadczenia osobowe	444.000
	3		Podróże służbowe i przesiedlenia	200.000
	4		Środki lokomocji	21.200
			w tem wydatki zryczałtowane	13.700
	5		Pomieszczenie	207.700
			w tem wydatki zryczałtowane	112.000
	6		Wydatki biurowe	226.400
			w tem wydatki zryczałtowane	220.200
	8		Inne wydatki	110.000
	9		Remont i konserwacja nieruchomości	101.000
			w tem wydatki zryczałtowane	26.000
4			Straż graniczna	18.168.000
	1		Płace	14.945.100
	2		Różne świadczenia osobowe	183.000
	3		Podróże służbowe i przesiedlenia	400.000
	4		Środki lokomocji	592.900
			w tem wydatki zryczałtowane	389.300
	5		Pomieszczenie	616.400
			w tem wydatki zryczałtowane	176.600
	6		Wydatki biurowe	111.500
			w tem wydatki zryczałtowane	103.560
	7		Wydawnictwa	10.200
	8		Inne wydatki	14.000
	9		Remont i konserwacja nieruchomości	174.200
			w tem wydatki zryczałtowane	20.800
	10		Umundurowanie	495.200
	11		Uzbrojenie	112.000
	12		Wyszkolenie	38.500
	13		Łączność	150.000
	14		Zwalczanie przemytnictwa	275.000
	15		Psy policyjne	50.000
5			Ogólny zarząd skarbowy	6.574.300
	11		Różne wydatki	1.650.000
	12		Nadzór państwowy nad instytucjami finansowymi	689.000
	13		Nagrody za wykrycie przekroczeń skarbowych	1.035.300
	14		Koszt bicia bilonu	150.000
	15		Różnica oprocentowania kredytów ulgowych	50.000
	16		Niedobór Tymczasowego Wydziału Samorządowego w li- kwidacji we Lwowie	3.000.000
8			Prokuratorja generalna	1.782.430
	1		Płace	1.386.180
	2		Różne świadczenia osobowe	25.000
	3		Podróże służbowe i przesiedlenia	52.000
	5		Pomieszczenie	128.850
			w tem wydatki zryczałtowane	33.450
	6		Wydatki biurowe	62.400
			w tem wydatki zryczałtowane	60.500
	8		Inne wydatki	23.000
	10		Koszty zastępstwa sądowego	105.000
9			Urząd długów Państwa	470.520
	1		Płace	297.190
	2		Różne świadczenia osobowe	17.770

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
9	5		Pomieszczenie	20.350
			w tem wydatki zryczałtowane 20.350	
	6		Wydatki biurowe	29.750
			w tem wydatki zryczałtowane 29.750	
	8		Inne wydatki	30.460
	9		Remont i konserwacja nieruchomości	15.000
			w tem wydatki zryczałtowane 15.000	
	10		Druk arkuszy kuponowych 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924	60.000
			II. Wydatki nadzwyczajne	5.333.000
3			Władze i urzędy celne	333.000
	9		Nieruchomości	333.000
5			Ogólny zarząd skarbowy	5.000.000
	17		Pomoc przy zawieraniu układów konwersyjnych wierzy- telności rolniczych oraz dopłaty w związku z koszta- mi konwersji pożyczek	5.000.000
			Część 16. Emerytury i zaopatrzenia	152.600.000
			I. Wydatki zwyczajne	152.600.000
1			Emerytury	151.350.000
	1		Emerytury cywilne	111.895.800
	2		Emerytury wojskowe	36.604.200
	3		Odprawy	150.000
	4		Pośmiertne	1.750.000
	5		Koszty przesiedleń emerytów	800.000
	6		Przekazywanie składek ubezpieczeniowych (emerytalnych)	150.000
2			Zaopatrzenia	1.250.000
	1		Zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych, oraz zaopa- trzenia nieoparte na innych tytułach prawnych i za- pomogi	1.250.000
			Część 17. Renty inwalidzkie i pensje	103.150.000
			I. Wydatki zwyczajne	103.150.000
1			Renty inwalidzkie	97.400.000
	1		Renty inwalidów wojennych	95.800.000
	2		Renty inwalidów przedwojennych	1.100.000
	3		Kapitalizacja rent inwalidów wojennych	500.000
2			Pensje weteranów powstań narodowych	960.000
3			Pensje orderowe	1.890.000
	1		Pensje orderu wojennego Virtuti Militari	1.830.000
	2		Pensje Krzyża Zasługi za dzielność	60.000
4			Zaopatrzenie byłych skazańców politycznych	2.900.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wydatki w złotych
			Część 18. Długi państwowe	202.000.000
			I. Wydatki zwyczajne	202.000.000
1			Długi wewnętrzne	76.251.440
	1		Spłata kapitału	23.373.700
	2		Spłata odsetek	52.877.740
2			Długi zagraniczne	114.302.100
	1		Spłata kapitału	47.865.600
	2		Spłata odsetek	65.693.700
	3		Prowizje i koszty w związku z obsługą długów zagranicznych	742.800
3			Wypłaty z tytułu udzielonej poręki państwowej	11.446.460
	1		Spłata kapitału	10.636.520
	2		Spłata odsetek	809.940

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	1.129.111.000
			I. Dochody zwyczajne	995.676.000
1			Zarząd centralny	124.000
	7		Wydawnictwa	118.000
	8		Różne dochody	6.000
2			Władze i urzędy skarbowe	24.284.000
	6		Sprzedaż druków	60.000
	8		Różne dochody	54.000
	11		Należytości egzekucyjne	19.300.000
	12		Z czynności ewidencji katastru	1.020.000
	13		Za wymiar i pobór dodatków komunalnych do podatków państwowych	2.350.000
	14		Za wymiar i pobór podatku od lokali i placów budowlanych	1.500.000
3			Władze i urzędy celne	1.500.000
	2a		Specjalna kontrola celna	1.300.000
	6		Sprzedaż druków	110.000
	8		Różne dochody	90.000
4			Straż graniczna	95.000
	4		Sprzedaż środków lokomocji	6.000
	5		Pomieszczenie	54.000
	8		Różne dochody	35.000
5			Ogólny zarząd skarbowy	51.764.000
	11		Różne dochody	28.500.000
	12		Opłaty za nadzór państwowy nad instytucjami finansowymi.	714.000
	18		Kary (prócz wymienionych w dz. 6) i dochód z konfiskat.	1.850.000
	19		Przypadłości	120.000
	20		Odsetki od ruchomego majątku państwowego	9.880.000
	21		Udział Skarbu Państwa w zysku Banku Gospodarstwa Krajowego	2.000.000
	22		Udział Skarbu Państwa w dochodach Skarbu Śląskiego	8.000.000
	23		Zwrot pożyczek, udzielonych na inwestycje komunalne dla zwalczania bezrobocia	500.000
	24		Sprzedaż majątku państwowego	200.000
6			Daniny publiczne	917.456.000
	1		Podatki bezpośrednie	558.000.000
	1		Podatki gruntowe	60.000.000
	1a		10% dodatek do podatku gruntowego	3.000.000
	2		Podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich	75.000.000
	3		Podatek przemysłowy	185.000.000
	3a		10% dodatek do podatku przemysłowego	4.000.000
	4		Podatek dochodowy	186.500.000

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
6	1	5	Nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych	1.500.000
		6	Podatek wojskowy	200.000
		7	Podatek od kapitałów i rent	5.500.000
		8	Podatek od energii elektrycznej	7.500.000
		9	Podatek od uboju	9.000.000
		10	Odsetki zwłoki, kary i grzywny	20.000.000
		11	Podatki zniesione	800.000
		2	Podatki pośrednie	157.256.000
		1	Podatek od wina	1.900.000
		2	Podatek od piwa	8.400.000
		3	Podatek od cukru	107.750.000
4	Podatek od drożdży	13.150.000		
5	Podatek od olejów mineralnych	21.630.000		
6	Podatek od zapalniczek	1.000		
7	Podatek od kwasu octowego	220.000		
8	Podatek od kwasu węglowego	700.000		
9	Podatek od cukru skrobiowego	1.500.000		
10	Akcyzowe opłaty patentowe	1.500.000		
11	Odsetki za odroczenia i kary za zwłokę	500.000		
12	Podatki zniesione	5.000		
3	Cło	112.200.000		
4	Opłaty stemplowe i daniny pokrewne	90.000.000		
	1	Opłaty stemplowe	86.900.000	
		2	Podatek spadkowy i od darowizn	3.100.000
7	Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń	50.000		
8	Prokuratorja Generalna	401.000		
	8	Różne dochody	1.000	
		10	Przyznane i wyegzekwowane koszty sądowe	400.000
9	Urząd długów Państwa	2.000		
	8	Różne dochody	2.000	
II. Dochody nadzwyczajne				133.435.000
5		Ogólny zarząd skarbowy.	5.000.000	
	25	Przebicie monet srebrnych	5.000.000	
6		Daniny publiczne	128.435.000	
	1	Podatek majątkowy	2.000.000	
	1a	Nadzwyczajna danina majątkowa	24.000.000	
	2	Dodatki do podatku spożywczego od cukru	16.000.000	

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Dochody w złotych
6	2	1	Dodatek do podatku spożywczego od cukru wszystkich gatunków	15.000.000
		2	Dodatek do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach	1.000.000
	2a	10% nadzwyczajny dodatek do opłat stemplowych i podatków pośrednich	16.375.000	
	5	15% nadzwyczajny dodatek do podatków bezpośrednich i podatków spadkowego i od darowizn	69.860.000	
	6	Danina lasowa	200.000	
	Część 16. Emerytury i zaopatrzenia			40.914.000
	I. Dochody zwyczajne			40.914.000
	Emerytury			40.914.000
	1	1	Opłaty emerytalne funkcjonariuszów państw. cywilnych	28.174.000
		1a	Opłaty od zaopatrzeń emerytów cywilnych zaborczych .	600.000
2		Opłaty emerytalne wojskowe	11.940.000	
2a		Opłaty od zaopatrzeń emerytów wojskowych zaborczych	150.000	
3		Jednorazowe opłaty emerytalne i wpłaty rezerw premjowych	50.000	

B. PRZEDSIĘBIORSTWA I ZAKŁADY.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody względnie wpływy w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	1.320.000
			I. Rozchody zwyczajne	1.320.000
10			Mennica państwowa	1.320.000
		1	Administracja	365.000
		2	Koszty produkcji	745.000
		3	Świadczenia socjalne	40.000
		4	Inne rozchody	15.000
		5	Odpisy	150.000
		6	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	2.670
		7	Przelew z tytułu opłaty emerytalnej	1.540
		8	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	790
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	1.520.000
			I. Wpływy zwyczajne	1.520.000
10			Mennica państwowa	1.520.000
		1	Produkcja	970.000
		2	Ekspertyzy	48.000
		3	Różne wpływy	2.000
		4	Część zysku za okres 1933/34 i 1934/35	500.000

C. MONOPOLE.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu.	431.985.200
			I. Rozchody zwyczajne	431.985.200
12			Monopol solny	41.153.000
			I. Rozchody eksploatacyjne	40.021.000
		1	Utrzymanie dyrekcji	529.000
		2	Koszty produkcji	14.024.200
		3	Zakup soli	1.914.000
		4	Koszty sprzedaży	18.888.000
		5	Koszty ogólne	3.445.000
		6	Odpisy na fundusz amortyzacyjny	1.152.000
		7	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	48.200
		8	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	20.600
			II. Rozchody na rachunek zysku handlowego	1.132.000
		9	Kapitał inwestycyjny	852.000
		10	Kapitał obrotowy	100.000
		11	Odpisy na inne cele	180.000
13			Monopol tytoniowy	187.100.000
			I. Rozchody eksploatacyjne	168.181.000
		1	Utrzymanie dyrekcji	2.580.000
		2	Koszty produkcji	94.497.500
		3	Koszty sprzedaży	56.319.800
		4	Koszty ogólne	8.252.700
		5	Odpisy na fundusz amortyzacyjny	6.275.000
		6	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	192.000
		7	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	64.000
			II. Rozchody na rachunek zysku handlowego	18.919.000
		8	Kapitał inwestycyjny	1.500.000
		9	Obsługa pożyczki włoskiej	17.019.000
		10	Odpisy na inne cele	400.000
14			Monopol spirytusowy	132.416.200
			I. Rozchody eksploatacyjne	131.211.700
		1	Utrzymanie dyrekcji	2.465.400
		2	Koszty produkcji	63.700.900
		3	Koszty sprzedaży	42.504.400
		4	Koszty ogólne	2.424.300
		5	Należności komunalne	16.730.800
		6	Odpisy na fundusz amortyzacyjny	3.126.500
		7	Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	203.000
		8	Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	56.400

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody w złotych
14			II. Rozchody na rachunek zysku handlowego	1.204.500
	9		Kapitał inwestycyjny	122.700
	10		Na pokrycie strat z lat ubiegłych na puli niekonsumcyjnej	308.700
	11		Odpisy na inne cele	773.100
15			Loterja państwowa	71.316.000
			I. Rozchody eksploatacyjne	71.252.850
	1		Utrzymanie dyrekcji	383.086
	2		Druk losów	295.000
	3		Koszty sprzedaży	9.080.000
	4		Koszty ciągnięć	60.000
	5		Koszty reklamy	350.000
	6		Wypłata wygranych	61.070.000
	7		Odpisy na fundusz amortyzacyjny	5.944
	8		Przelew z tytułu państwowego podatku dochodowego	2.030
	9		Przelew z tytułu opłaty emerytalnej	5.820
	10		Wpłata na rzecz Funduszu Pracy	970
			II. Rozchody na rachunek zysku handlowego	63.150
	11		Kapitał inwestycyjny	10.000
	12		Fundusz rezerwowy	15.000
	13		Odpisy na inne cele	38.150
			OGÓLNA SUMA ROZCHODÓW „C. MONOPOLE“	431.985.200

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Wpływy w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu	1.062.085.200
			I. Wpływy zwyczajne	1.062.085.200
12			Monopol solny	87.803.000
	1		Sprzedaż soli	86.676.000
	2		Różne wpływy	1.127.000
13			Monopol tytoniowy	517.100.000
			I. Wpływy eksploatacyjne	496.100.000
	1		Sprzedaż wyrobów tytoniowych	495.000.000
	2		Opłaty od zagranicznych wyrobów tytoniowych, przywo- żonych przez osoby prywatne	4.000
	3		Różne wpływy	1.096.000
			II. Wpływy pozaeksploatacyjne	21.000.000
	4		Częściowy zwrot dotacji na kapitał obrotowy	21.000.000
14			Monopol spirytusowy	352.166.200
			I. Wpływy eksploatacyjne	349.375.900
	1		Sprzedaż spirytusu na cele konsumcyjne	322.098.800
	2		Sprzedaż spirytusu na cele niekonsumcyjne	22 072.300
	3		Opłaty od spirytusu zwolnionego fabrykantom wódek i od przywozu z zagranicy	2.080.800
	4		Różne wpływy	3.124.000
			II. Wpływy pozaeksploatacyjne	2.790.300
	5		Częściowy zwrot dotacji na kapitał obrotowy	2.790.300
15			Loterja państwowa	91.416.000
	1		Sprzedaż losów	78.900.000
	2		Prowizja od wygranych	12.214.000
	3		Różne wpływy	302.000
16			Monopol zapalczany	13.600.000
	1		Czynsz dzierżawny	12.011.000
	2		Ryczałt podatkowy	1.470.000
	3		Opłata monopolowa od zapalniczek	119.000
			OGÓLNA SUMA WPŁYWÓW „C. MONOPOLE“	1.062.085.200

D. FUNDUSZE.

Dział	Rozdział	Paragraf	Nazwa części, działu, rozdziału i paragrafu	Rozchody względnie wpływy w złotych
			Część 8. Ministerstwo Skarbu.	12.590.000
			I. Rozchody zwyczajne	12.590.000
18			Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast	12.000.000
19			Specjalny Rachunek Terenowy Rozbudowy Miast	590.000
		1	Pożyczki na inwestycje terenowe, zakup nowych terenów na cele budowlano - mieszkaniowe oraz inne wydatki zwrotne, związane z parcelacją terenów	405.000
		2	Odsetki i prowizje od zaciągniętych pożyczek oraz inne rozchody	185.000
			Część 8. Ministerstwo Skarbu.	25.469.000
			I. Wpływy zwyczajne	25.469.000
17			Państwowy Fundusz Budowlany	12.879.000
18			Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast	12.000.000
		1	Podatek od lokali i placów budowlanych	12.000.000
19			Specjalny Rachunek Terenowy Rozbudowy Miast	590.000
		1	Ze sprzedanych terenów nacele budowlano-mieszkaniowe	350.000
		2	Z czynszów dzierżawnych	70.000
		3	Z odsetek od pożyczek	170.000

Zestawienie ogólne według grup i części budżetu na rok 1935/36.

A. Administracja – brutto, B. Przedsiębiorstwa i zakłady, C. Monopole i D. Fundusze—netto.

Część	N A Z W A	W Y D A T K I			D O C H O D Y		
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
		z i o t y c h					
A. ADMINISTRACJA.							
1	Prezydent Rzeczypospolitej	2 766 660	—	2 766 660	162 000	—	162 000
2a	Sejm	4 788 300	45 000	4 833 300	224 000	—	224 000
2b	Senat	1 321 600	—	1 321 600	6 000	—	6 000
3	Kontrola Państwowa	4 729 700	80 000	4 809 700	145 000	—	145 000
4	Prezydium Rady Ministrów	3 224 500	—	3 224 500	2 000	—	2 000
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	40 000 000	—	40 000 000	11 055 000	—	11 055 000
6	" " Wojskowych	729 020 000	32 680 000	761 700 000	3 150 000	467 000	3 617 000
7	" " Wewnętrznych	194 604 000	2 264 000	196 868 000	19 678 000	—	19 678 000
8	" Skarbu	104 929 000	5 333 000	110 262 000	995 676 000	133 435 000	1 129 111 000
9	" Sprawiedliwości	91 187 600	452 400	91 640 000	59 475 900	—	59 475 900
10	" Przemysłu i Handlu	42 388 700	19 093 300	61 482 000	22 916 000	—	22 916 000
11	" Komunikacji	16 500 000	2 500 000	19 000 000	2 000 000	—	2 000 000
12	" Rolnictwa i Reform Rolnych	32 830 000	170 000	33 000 000	2 222 600	—	2 222 600
13	" Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	310 365 000	1 150 000	311 515 000	3 429 000	—	3 429 000
14	" Opieki Społecznej	56 739 000	920 000	57 659 000	6 291 000	—	6 291 000
15	" Poczt i Telegrafów	1 216 400	—	1 216 400	3 200	—	3 200
16	Emerytury i zaopatrzenia	152 600 000	—	152 600 000	40 914 000	—	40 914 000
17	Renty inwalidzkie i pensje	103 150 000	—	103 150 000	—	—	—
18	Długi państwowe	202 000 000	—	202 000 000	—	—	—
	Razem A.	2 094 360 460	64 687 700	2 159 048 160	1 167 349 700	133 902 000	1 301 251 700
B. PRZEDSIĘBIORSTWA I ZAKŁADY.							
		Dopłata ze Skarbu			Wpłata do Skarbu		
4	Prezydium Rady Ministrów: Polska Agencja Telegraficzna	—	—	—	39 000	—	39 000
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych: a) Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia	—	1 200 000	1 200 000	—	—	—
	b) Państwowa Wytwórnia Prochu	—	1 000 000	1 000 000	—	—	—
	c) Państwowe Zakłady Inżynierji	—	1 500 000	1 500 000	—	—	—
	d) Państwowe Zakłady Lotnicze	—	2 600 000	2 600 000	—	—	—
	e) Państwowe Zakłady Umundurowania	—	—	—	—	—	—
7	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych: a) Gazeta Administracji i Policji Państwowej	—	—	—	2 000	—	2 000
	b) Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku	—	650 000	650 000	—	—	—
	c) Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe	—	—	—	—	—	—
8	Ministerstwo Skarbu: a) Mennica Państwowa	—	—	—	200 000	—	200 000
	b) Państwowy Zakład Emerytalny	—	—	—	—	—	—
10	Ministerstwo Przemysłu i Handlu: a) Przedsiębiorstwa państwowe o kapitale mieszanym i wydzielawione	—	—	—	1 434 000	—	1 434 000
	b) Nadania górnicze i tereny naftowe	—	—	—	632 000	—	632 000
	c) „Polmin” Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych	—	—	—	1 000 000	—	1 000 000
	d) Państwowa Kopalnia Węgla „Brzeszcze”	—	—	—	—	—	—
	e) Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie	—	—	—	—	—	—
11	Ministerstwo Komunikacji: Polskie Koleje Państwowe	—	—	—	24 000 000	—	24 000 000
12	Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych: a) Lasy Państwowe	—	—	—	25 500 000	—	25 500 000
	b) Państwowe przetwórnice mięsne	—	—	—	100 000	—	100 000
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych	—	—	—	70 000	—	70 000
14	Ministerstwo Opieki Społecznej: a) Zdrojowiska państwowe	—	—	—	—	—	—
	b) Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higieny	—	—	—	99 000	—	99 000
	c) Szpitale państwowe	1 276 000	—	1 276 000	—	—	—
15	Ministerstwo Poczt i Telegrafów: a) Polska Poczta, Telegraf i Telefon	—	—	—	19 100 000	—	19 100 000
	b) Państwowe Zakłady Tele- i Radjotechniczne	—	—	—	—	—	—
	Razem B.	1 276 000	6 950 000	8 226 000	72 176 000	—	72 176 000

Część	N A Z W A	W Y D A T K I			D O C H O D Y		
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	R a z e m	Zwyczajne	Nadzwyczajne	R a z e m
		z ł o t y c h					
	C. MONOPOLE.	Dopłata ze Skarbu			Wpłata do Skarbu		
8	Ministerstwo Skarbu:						
	Monopol solny	—	—	—	46 650 000	—	46 650 000
	" tytoniowy	—	—	—	330 000 000	—	330 000 000
	" spirytusowy	—	—	—	219 750 000	—	219 750 000
	Loterja Państwa	—	—	—	20 100 000	—	20 100 000
	Monopol zapalczany	—	—	—	13 600 000	—	13 600 000
	Razem C.	—	—	—	630 100 000	—	630 100 000
	D. FUNDUSZE.						
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:						
	Fundusz Kwaterunku Wojskowego	—	—	—	—	—	—
8	Ministerstwo Skarbu:						
	a) Państwowy Fundusz Budowlany	—	—	—	12 879 000	—	12 879 000
	b) Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast	—	—	—	—	—	—
	c) Specjalny Rachunek Terenowy Rozbudowy Miast	—	—	—	—	—	—
	d) Fundusz Pomocy Instytucjom Kredytowym	—	—	—	—	—	—
	e) Państwowy Fundusz Eksportowy	—	—	—	—	—	—
11	Ministerstwo Komunikacji:						
	a) Państwowy Fundusz Drogowy	—	—	—	—	—	—
	b) Drogowy Fundusz Pożyczkowy	—	—	—	—	—	—
12	Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych:						
	Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej	—	—	—	—	—	—
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:						
	a) Taksa administracyjna	—	—	—	—	—	—
	b) Fundusz na rzecz szkół zawodowych	—	—	—	—	—	—
	c) Państwowe stypendja akademickie	1 104 000	—	1 104 000	—	—	—
	d) Fundusz opłat studenckich	—	—	—	—	—	—
14	Ministerstwo Opieki Społecznej:						
	Fundusz Pracy	—	—	—	—	—	—
	Razem D.	1 104 000	—	1 104 000	12 879 000	—	12 879 000
	Ogółem A+B+C+D.	2 096 740 460	71 637 700	2 168 378 160	1 882 504 700	133 902 000	2 016 406 700

196.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia pożyczki wewnętrznej w obligacjach na okaziciela do wysokości łącznej kwoty imiennej 200.000.000 złotych w złocie na rozbudowę sieci komunikacyjnej, roboty wodne i popieranie ruchu budowlanego oraz na inne inwestycje gospodarcze o znaczeniu ogólnopaństwowem, tudzież na częściową spłatę lub konwersję innych tytułów długu wewnętrznego Skarbu Państwa.

(2) Pożyczka może być wypuszczana odrębnymi emisjami.

Art. 2. Spłata pożyczki nastąpi najpóźniej w ciągu lat 50 od daty jej wypuszczenia drogą stopniowego umarzania obligacyj, losowanych w tym celu stosownie do ustalonego planu umorzenia.

Art. 3. (1) Obok odsetek stałych mogą być dla tej pożyczki ustanowione premje, rozdzielane pomiędzy obligacje drogą losowania.

(2) Wysokość łącznego kosztu rocznego obsługi pożyczki z tytułu odsetek stałych, premij oraz umorzenia ustali Rada Ministrów w drodze uchwały, powziętej na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 4. Kapitał i odsetki pożyczki zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 5. Obligacje pożyczki oraz przychody z tych obligacyj są zwolnione od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych.

Art. 6. Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane do lo-

katy kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych.

Art. 7. Obligacje pożyczki, w razie ustanowienia dla niej premij, nie będą podlegały działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) wraz z jej późniejszymi zmianami.

Art. 8. (1) Obligacje pożyczki ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia wylosowania ich do umorzenia.

(2) Kupony od obligacyj ulegają przedawnieniu po upływie lat 5 od dnia ich płatności, zaś premje — jeśli będą one ustanowione — po upływie lat 10 od dnia ich wylosowania z tem, że w odniesieniu do premij Ministrowi Skarbu służy prawo ustanowienia dłuższego okresu ich przedawnienia.

Art. 9. W razie częściowego użycia pożyczki na spłatę lub konwersję tytułów długu wewnętrznego Skarbu Państwa Minister Skarbu jest uprawniony do podwyższenia ustalonej w art. 1 ust. (1) łącznej kwoty pożyczki o kwotę imienną, osiągniętego przez taką spłatę lub konwersję zmniejszenia dotychczasowego długu wewnętrznego, zaokrągloną wzwyż do najbliższej wielokrotności 5.000.000 złotych.

Art. 10. Z wpływów z pożyczki będą pokrywane koszty, związane z jej wypuszczeniem.

Art. 11. Wszystkie inne warunki pożyczki oraz warunki jej wypuszczenia w odniesieniu do poszczególnych jej emisji, a w szczególności: cenę sprzedażną obligacyj, wysokość i terminy płatności odsetek, plan umorzenia, wysokość oraz sposób i plan premjowania, terminy i sposób dokonywania wpłat na pożyczkę, wysokość odcinków obligacyj, warunki spłaty i konwersji innych tytułów długu wewnętrznego — ustali Minister Skarbu z zachowaniem postanowienia art. 3 ust. (2).

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 marca 1935 r. Nr. 21, poz. 122).

197.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Czechosłowacją w formie wymiany not z dni 13 i 27 stycznia, 10 i 26 lutego 1934 r. o przedłużeniu prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Czechosłowacją z dnia 6 października 1933 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Czechosłowacją w formie wymiany not z dni 13 i 27 stycznia, 10 i 26 lutego 1934 r. o przedłużeniu prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Czechosłowacją z dnia 6 października 1933 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień porozumienia z dni 13 i 27 stycznia, 10 i 26 lutego 1934 r. — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 123).

198.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji układu taryfowego pomiędzy Polską a Holandją, podpisanego wraz z listami żniżek celnych A i B i protokołem podpisania w Hadze dnia 11 grudnia 1933 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji układu taryfowego pomiędzy Polską a Holandją, podpisanego wraz z listami żniżek celnych A i B i protokołem podpisania w Hadze dnia 11 grudnia 1933 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego układu i jego załączników — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 124).

199.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o pborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do pobierania dodatków:

- 1) w wysokości 10% do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz podatku gruntowego,
- 2) w wysokości 15% do podatku spadkowego i od darowizn oraz do podatków bezpośrednich z wyjątkiem gruntowego.

(2) Dodatki, wymienione w ust. (1), pobierane będą do wymienionych w tymże ustępie danin, tak bieżących, jak i zaległych.

Art. 2. (1) Dodatki, ustanowione w art. 1, nie będą pobierane do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), do dodatku do podatku spożywczego od cukru wszystkich gatunków oraz do dodatku do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, do podatków: od cukru skrobiowego, od lokali, od placów budowlanych, majątkowego, od energii elektrycznej, nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, od uboju, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku dochodowego, do kryzysowego dodatku do państwowego podatku od nieruchomości, do nadzwyczajnej daniny majątkowej i daniny lasowej oraz do dodatków samorządowych.

(2) W okresie obowiązywania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) ustanowiony w art. 1 dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego przypadającego od dochodów, od których na zasadzie wymienionej ustawy pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego.

Art. 3. Ustanowiony dla związków samorządowych w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) udział we wpływach z państwowego podatku dochodowego nie służy tym związkom, o ile chodzi o wpływy z pobieranego na zasadzie ustawy niniejszej 15% dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 4. Dodatkom, o których mowa w art. 1, służą te same przywileje, jakie służą poszczególnym daninom, do których dodatki są pobierane.

Art. 5. (1) Obliczanie i pobór dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, należy do tych organów, które powołane są do wymiaru i poboru danin, do których dodatki te się pobiera (danin głównych).

(2) Dodatki te należy uiszczać równocześnie z daniną główną, bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

Art. 6. Wprowadzone ustawą niniejszą dodatki dzielą zawsze los daniny głównej: umorzenie, obniżenie, odroczenie, rozłożenie na raty, wstrzymanie lub wdrożenie egzekucji i t. p. daniny głównej, rozciąga się z mocy samego prawa i na dodatki.

Art. 7. Dodatki, przewidziane w art. 1, pobierane będą również do zaległości, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 8. Należności z tytułu dodatków, wprowadzonych ustawą niniejszą, wpływają w całości do Skarbu Państwa.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 12 lutego 1931 r. o pborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82);

2) art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany ustaw: z dnia 12 lutego 1931 r. o pborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych oraz z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 868);

3) art. 4 ustawy z dnia 14 marca 1933 r., zmieniającej niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 141).

(3) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają przepisów o pborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego, wprowadzonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 127).

200.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zmianie ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) wprowadza się zmiany następujące:

1. W art. 1 dodaje się po ustępie (2) ustęp nowy treści następującej:

„Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wypadło zmniejszyć stopę podatku poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku.”;

2. art. 2 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od dochodów, opodatkowanych według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ustanawia się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego, który wynosi przy wynagrodzeniu, obliczonym w stosunku rocznym:

Ponad	2.500 zł do	3.600 zł	— 0,5%
„	3.600 „ „	6.400 „	— 1%
„	6.400 „ „	10.400 „	— 2%
„	10.400 „ „	24.000 „	— 3%
„	24.000 „ „	36.000 „	— 4%
„	36.000 „ „	60.000 „	— 5%
„	60.000 „ „	80.000 „	— 6%
„	80.000 „ „	104.000 „	— 7%
„	104.000 „ „	144.000 „	— 8%
„	144.000 „ „	184.000 „	— 9%
„	184.000 „ „	200.000 „	— 10%
„	200.000 „ „	220.000 „	— 11%
„	220.000 „ „	250.000 „	— 12%
„	250.000 „ „	— „	— 13%

wypłacanego wynagrodzenia.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Pol-

skiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do czasu ogłoszenia tego tekstu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że

a) postanowienia art. 1 pkt. 1) mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1935,

b) dodatek w wysokości, określonej w art. 1 pkt. 2), pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur i rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. lub po tym dniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 128).

201.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

Art. 1. (1) Przepisom niniejszej ustawy podlegają:

- państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energii elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;
- państwowe podatki pośrednie;
- wymierzone opłaty stempłowe (należności stempłowe i bezpośrednie);
- dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz Skarbu;
- dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego;
- samoistne daniny komunalne;
- wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej danin.

(2) Należności, wymienione w ust. (1), będą nazywane w dalszym ciągu ustawy niniejszej „daninami publicznymi”.

(3) Ustawa niniejsza nie dotyczy podwyżek stempłowych, ani też zakredytowanych, w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Art. 2. Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości.

Art. 3. Od zaległości w daninach publicznych pobiera się odsetki w wysokości 0,75% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Art. 4. (1) Od zaległości w daninach publicznych, nieprzekraczającej w każdej daninie łącznie z dodatkami kwoty 10 zł, nie pobiera się żadnych odsetek.

(2) Jeżeli od płatnika, uiszczającego zaległości w daninach publicznych, pobrano odsetki lub odsetki ulgowe w kwocie niższej od należnej w myśl przepisów ustawy niniejszej, niedobrane odsetki lub odsetki ulgowe mogą być dodatkowo pobrane tylko w tym przypadku, gdy kwota niedobranych odsetek lub odsetek ulgowych przekracza 2 zł.

Art. 5. (1) Od zaległości w daninach publicznych, których spłata została odroczone lub rozłożona na raty, pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,4% miesięcznie.

(2) Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa, z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres, licząc od dnia powstania zaległości. Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczone; gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik — w razie nieuiszczenia raty w terminie — traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających od tej raty i od rat pozostałych.

Art. 6. Przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 7. Przepisy o poborze odsetek i odsetek ulgowych przy częściowych wpłatach na poczet zaległości określają rozporządzenia Ministra Skarbu.

Art. 8. Obowiązek uiszczania odsetek lub odsetek ulgowych ciąży na tym, kto w myśl istniejących przepisów obowiązany jest do uiszczenia zaległości.

Art. 9. (1) W zakresie: umarzania odsetek i odsetek ulgowych, skutków, jakie na odsetki i odsetki ulgowe wywiera umorzenie daniny publicznej, stanowiącej należność główną, zwrotu i oprocentowania nadpłat w odsetkach i odsetkach ulgowych, obowiązują — o ile chodzi o daniny publiczne, wymienione w art. 1 i 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346), o opłaty stemplowe oraz o podatki spadkowy i od darowizn — przepisy art. 130 i 131 ordynacji podatkowej.

(2) W zakresie pozostałych danin publicznych należy stosować przepisy następujące:

- a) umorzenie zaległości w całości lub w części pociągą za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek lub odsetek ulgowych;
- b) w gospodarczo uzasadnionych lub na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, Minister Skarbu, w odniesieniu do danin publicznych z wyjątkiem samoistnych danin komunalnych, może obniżyć przypadające odsetki i odsetki ulgowe oraz umo-

rzyć narosłe i nieuiszczone odsetki i odsetki ulgowe, w całości lub w części. Minister Skarbu może uprawnienie to przenieść na władze podległe;

- c) uprawnienie do umarzania odsetek i odsetek ulgowych, przewidziane pod lit. b), służy w odniesieniu do samoistnych danin komunalnych zarządom właściwych związków samorządowych;
- d) sumy nadmiernie lub nienależnie wpłacone w odsetkach i odsetkach ulgowych podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet innych płatnych należności płatnika, a w ich braku — zwrotowi w gotówce na prośbę płatnika.

Art. 10. Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości w państwowych daninach publicznych, pobiera się na rzecz Skarbu, od zaległości zaś w daninach publicznych, przypadających na rzecz innych związków prawa publicznego — na rzecz tych związków.

Art. 11. Minister Skarbu może drogą rozporządzeń ogólnie obniżać lub umarzać odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości we wszystkich lub w poszczególnych kategoriach danin publicznych, wymienionych w art. 1.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach niniejszą ustawą uregulowanych, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

(2) Ilekroć w poszczególnych przepisach prawnych, które zyskały moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, jest mowa o karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie, należy przez nie rozumieć odsetki i odsetki ulgowe.

(3) W kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) w art. 784 w § 1 w pkt. 3, w art. 796 w § 1 w pkt. 2 i 7 oraz w art. 800 w § 1 w pkt. 3 i 6 na końcu średniki zastępuje się przecinkami i dodaje się wyrazy: „wraz z wszystkimi dodatkami, odsetkami i kosztami egzekucji”; w art. 796 w § 2 i w art. 800 w § 2 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych”.

(4) W art. 203 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 834) w § 1 w pkt. 4 wyrazy: „karami za zwłokę” zastępuje się wyrazami: „wszelkimi odsetkami”, a w § 1 w pkt. 9 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych”.

(5) W art. 4 w ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612), którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 788), skreśla się wyrazy: „przyczem od dodatku tego nie będą pobierane kary za zwłokę ani odsetki za odro-

czenie", zaś po wyrazie „główną“ przecinek zastępuje się kropką.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 129).

202.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o opodatkowaniu tłuszczów.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Przez nazwę „tłuszcze“ rozumie się produkty, składające się z substancji tłuszczowej, otrzymane drogą przeróbki tkanek zwierzęcych lub roślinnych, mające w temperaturze + 15° C konsystencję mazistą lub stałą.

(2) Przez nazwę „oleje“ rozumie się takie same produkty, mające w temperaturze + 15° C konsystencję płynną.

Art. 2. (1) Podlegają opodatkowaniu według ustawy niniejszej następujące tłuszcze tak wyrobu krajowego, jak sprowadzane z zagranicy lub w. m. Gdańska:

1) tłuszcze roślinne (kokosowy, palmowy i inne) o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych poniżej 2,5% ;

2) tłuszcze zestalone (utwardzone), a zawierające poniżej 2,5% wolnych kwasów tłuszczowych;

3) tłuszcze mieszane, t. j. mieszaniny tłuszczów, wymienionych w pkt. 1) i 2), oraz mieszaniny tych tłuszczów z innymi tłuszczami i olejami pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, jako też wszelkie inne sztuczne tłuszcze mieszane jadalne (margaryna, sztuczny smalec i t. p.).

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określa w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Art. 3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń:

1) zwalniać z pod opodatkowania, przewidzianego w ustawie niniejszej, niektóre rodzaje tłuszczów z pośród objętych przepisami art. 2;

2) objąć tem opodatkowaniem oleje, zarówno pochodzenia roślinnego, jak i zwierzęcego, oraz inne tłuszcze zwierzęce lub roślinne, niewymienione w art. 2.

Art. 4. Tłuszcze i oleje, które są lub będą objęte opodatkowaniem w myśl art. 2 i 3, będą

oznaczane w dalszej części ustawy niniejszej nazwą: „artykuły podlegające opodatkowaniu“.

Zwolnienie od podatku.

Art. 5. Wolne są od podatku artykuły, podlegające opodatkowaniu, wywożone zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska; Minister Skarbu ustala w drodze rozporządzenia warunki stosowania tego przepisu.

Wysokość podatku.

Art. 6. (1) Wysokość podatku od artykułów, podlegających opodatkowaniu, wynosi 50 gr od 1 kg.

(2) Tłuszcze lub oleje, od których podatek został już pobrany, użyte do produkcji mieszanin, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 2), nie podlegają powtórному opodatkowaniu w tych mieszaninach, na warunkach, które ustala Minister Skarbu.

(3) Od powyższego podatku nie będzie pobierany 10% dodatek do podatków pośrednich.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 7. (1) Do uiszczenia podatku od artykułów, podlegających opodatkowaniu, obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania produktów z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później niż w chwili wydania produktów z wytwórni.

(2) Przy przywozie z zagranicy artykułów, podlegających opodatkowaniu, do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych. Podatek wymierza się i pobiera jednocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji celnej.

(3) Od artykułów, podlegających opodatkowaniu, przywożonych z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uiszczyć podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazowych przeznaczona jest przesyłka. Przekazywanie artykułów, podlegających opodatkowaniu, odbywa się według postanowień umownych polsko-gdańskich. Wydanie odbiorcy przekazanej przesyłki może nastąpić dopiero po uiszczeniu podatku.

(4) Sposób pobierania podatku ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 8. Artykuły, podlegające opodatkowaniu, może władza skarbowa — w razie nieuiszczenia od nich podatku przy wprowadzaniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nie należenie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem lat 5, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku, wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość orzecznictwa.

Art. 10. Orzekanie o należności i wymiar podatku należy do kompetencji władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 11. (1) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w wytwórni zapasów artykułów, podlegających opodatkowaniu, bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązującego do uiszczenia podatku.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku.

Kontrola Skarbowa.

Art. 12. (1) Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów normujących:

1) urządzenia wytwórni artykułów, podlegających opodatkowaniu dla celów kontroli skarbowej, oraz kontrolę nad wytwarzaniem tych artykułów;

2) magazynowanie tych artykułów w wytwórniach;

3) opakowywanie ich i sposób wprowadzania do obrotu;

4) prowadzenie ksiąg obrachunkowych przez wytwórnie artykułów, podlegających opodatkowaniu;

5) warunki obrotu artykułów, podlegających opodatkowaniu i

6) kontrolę nad obrotem artykułów, podlegających opodatkowaniu.

(2) Przepisy w sprawach, objętych pkt. 1) i 5) ust. 1, wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Przepisy ust. 1 nie naruszają w niczem przepisów, wydanych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Art. 13. (1) Nad wytwórniami artykułów, podlegających opodatkowaniu, będzie roztoczony nadzór skarbowy.

(2) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tem władzę skarbową.

(3) Przedsiębiorca wytwórni lub wskazany przezeń władzy skarbowej zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacji oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe.

(4) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu dni 14, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(6) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. 1—5 wydaje Minister Skarbu.

Art. 14. (1) Przedsiębiorca wytwórni artykułów, podlegających opodatkowaniu, obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników skarbowych, kontrolujących wytwórnię, pomieszczenia potrzebnego do załatwienia czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

(2) Ministerstwo Skarbu może poddać poszczególne wytwórnie stałemu nadzorowi skarbowemu na warunkach przez siebie ustalonych. W takim przypadku przedsiębiorca wytwórni obowiązany będzie na zarządzenie Ministerstwa Skarbu dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni wraz z opałem i oświetleniem.

(3) W przypadku, gdy stały nadzór będzie ustanowiony w wytwórni w następstwie stwierdzonych tam nadużyć na szkodę Skarbu Państwa, koszty stałego nadzoru ponosi przedsiębiorca wytwórni.

(4) O przydatności pomieszczeń decyduje władza skarbowa.

Sprawdzanie zapasów.

Art. 15. (1) Znajdujące się w wytwórni zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, będą sprawdzane przez władze skarbowe.

(2) Minister Skarbu wydaje przepisy, dotyczące sposobu sprawdzania zgodności stanu zapasów z danymi, ujawnionymi w księgach kontrolnych, oraz opodatkowania ubytków i zarachowania nadwyżek zapasów, a nadto określa warunki zwalniania przedsiębiorstwa od odpowiedzialności podatkowej za stwierdzone ubytki.

Przepisy karne.

Art. 16. Do przestępstw, wymienionych w ustawie niniejszej, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 17. (1) Kto wyrabia artykuły, podlegające opodatkowaniu, bez potwierdzenia odbioru zgłoszenia lub bez uzyskania koncesji (art. 7 lub 12 prawa przemysłowego), podlega karze pieniężnej w wysokości od pięćdziesięciokrotnej do stukrotnej kwoty

podatku, przypadającego od wyrobionych produktów, a co najmniej w kwocie 1000 złotych. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia artykuły, podlegające opodatkowaniu, pomimo wstrzymania ruchu wytwórni (art. 13 ust. 5 ustawy niniejszej).

(3) Przepis art. 126 prawa przemysłowego w zakresie, unormowanym w ust. 1 artykułu niniejszego, nie ma zastosowania.

Art. 18. (1) Kto zataja zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, wyrobionych w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem ustawowych przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku, przypadającego od zatajonej ilości produktów, co najmniej jednak w kwocie 100 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. 1) uważa się w szczególności zamagazynowanie wyrobionych produktów w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym, albo niezapisanie złożonych w magazynie produktów do księgi obrachunkowej w przepisowym czasie.

Art. 19. Kto bez zachowania przepisami wymaganych warunków:

1) wydaje lub wywozi artykuły, podlegające opodatkowaniu, z wytwórni,

2) pozostawia w kraju artykuły, podlegające opodatkowaniu, przekazane urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego podatku.

Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 20. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem artykułów, podlegających opodatkowaniu, narusza przepisy w obrocie towarowym z zagranicą lub z w. m. Gdańskiem, podlega karom, ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 21. Kto sprzedaje lub posiada w obrocie handlowym artykuły, podlegające opodatkowaniu, wprowadzone do obrotu bez zachowania obowiązujących przepisów, podlega karze pieniężnej w wysokości dwudziestokrotnej kwoty podatku od tych produktów, co najmniej jednak w kwocie 50 zł. Przedmiot przestępstwa podlega przepadkowi.

Art. 22. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej do 2.000 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. (1) Zapasy artykułów, podlegających opodatkowaniu, w ilościach powyżej 100 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębior-

stwach, używających artykułów, podlegających opodatkowaniu, do wyrobów spożywczych, podlegają całości opodatkowaniu według stopy podatkowej, określonej w art. 6 ust. 1; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w dwóch egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu 10 dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Szczegółowe przepisy w sprawie wykonania przepisów ust. 1 wyda Minister Skarbu.

(3) Kto wbrew przepisom ust. 1 zaniecha zgłoszenia zapasów artykułów, podlegających opodatkowaniu, podlega karze, przewidzianej w art. 18.

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 25. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22. poz. 130).

203.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. (1) W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 966) zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 26 lutego 1935 r., dotyczącą zmian artykułów 7, 8, 13, 14, 21, 38, 44 i 55 statutu Banku Polskiego.

(2) Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część ustawy niniejszej.

Art. 2. Art. 18, 26 i 63 załącznika do ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) uzupełnia się w sposób następujący:

1) w art. 18 w ust. 1 po wyrazach: „może wykonywać” wstawia się wyraz „swoje”;

2) w art. 26 dodaje się nowy ustęp, jako ustęp trzeci, treści następującej: „Ustępujący członkowie Rady mogą być wybrani ponownie.”;

3) w art. 63 w pkt. b) po wyrazach: „na giełdach” wstawia się wyraz „polskich”.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966) z uwzględnieniem zmian, wprowa-

dzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 548), ustawą z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 883), ustawą z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 222), ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) oraz ustawą niniejszą.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego (poz. 203).

Tekst zmienionych artykułów statutu Banku Polskiego.

Art. 7.

Zmiana własności akcji imiennej następuje na mocy przelewu.

Wpisanie zmiany własności akcji imiennej w księdze akcjonariuszów wymaga ponadto zgody Prezesa Banku.

Art. 8.

Właściciel utraconej akcji imiennej może wystąpić do Banku z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu nowej. We wniosku należy uwiarogodnić fakt utraty akcji i okoliczności, w jakich została utracona.

Bank ogłasza o utracie akcji w Monitorze Polskim, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do utraconej akcji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty ogłoszenia okazali ją Bankowi lub zgłosili umotywowane sprzeciwy przeciwko jej unieważnieniu.

Jeżeli w ciągu terminu trzymiesięcznego od daty ogłoszenia o utracie akcji nikt się nie zgłosi z akcją, ani nie wniesie sprzeciwu, wówczas Bank ogłosi w Monitorze Polskim o unieważnieniu akcji i wyda wnioskodawcy nową akcję imienną wraz z talonem i niepłatnymi kuponami, opatrzoną tym samym numerem i wzmianką, że została wydana wzamian unieważnionej.

W razie zgłoszenia sprzeciwu Bank odeśle strony na drogę sądową.

Unieważnienie akcji na okaziciela przeprowadza się według ogólnych przepisów prawnych.

Art. 13.

Walne Zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

Zwyczajne Walne Zebranie zwołuje Rada Banku raz do roku przed upływem marca, przedewszyst-

kiem dla spraw, wskazanych w punktach a) i b) art. 12.

Nadzwyczajne Walne Zebranie zwołuje Rada:
a) na podstawie własnej uchwały,
b) na żądanie Prezesa Banku,
c) na żądanie akcjonariuszów Banku, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{4}$ część akcji, uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zebraniu.

W wypadkach, przewidzianych w punktach b) i c), winny być Radzie, jednocześnie z żądaniem zwołania Walnego Zebrania, przedstawione sprawy, które mają być wniesione na Walne Zebranie. Sprawy na Walne Zebranie wnosi Rada wraz z własnym wnioskiem.

Nadzwyczajne Walne Zebranie winno być zwołane najpóźniej w ciągu 4-ch tygodni od dnia złożenia Prezesowi Banku odnośnego żądania.

Art. 14.

Wnioski akcjonariuszów, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{10}$ część akcji, uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zebraniu, winny być umieszczone na porządku dziennym Walnego Zebrania, jeśli złożone zostały Radzie na 4 tygodnie przed jego terminem.

Art. 21.

Uchwały Walnego Zebrania są prawomocne, gdy biorą w niem udział akcjonariusze, którzy reprezentują co najmniej $\frac{1}{5}$ część akcji, uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zebraniu; jednakże do rozstrzygnięcia spraw, dotyczących powiększenia kapitału zakładowego, zmian w statucie, a także likwidacji Banku, potrzebna jest obecność reprezentantów co najmniej połowy akcji, uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zebraniu. W razie braku kompletu ma być w przeciągu 14 dni zwołane powtórne Walne Zebranie, którego uchwały są prawomocne bez względu na ilość obecnych. Na powtórnym zebraniu mogą być rozpatrywane tylko sprawy, umieszczone na porządku obrad Zebrania, które do skutku nie doszły.

Art. 38.

Prezes ma zwierzchni nadzór nad całą działalnością Banku, przewodniczy w Radzie Banku i czuwa nad wykonaniem jej uchwał. Podpisuje w imieniu Rady nominacje członków Dyrekcji oraz wyższych urzędników Banku, których mianowanie zastrzeże sobie Rada.

Prezesowi Banku przysługuje prawo zawieszania uchwały Rady, która zdaniem jego wykracza przeciw ustawom, statutowi Banku lub interesowi państwowemu, w szczególności zadaniom, wyrażonym w artykule 1. Zawieszoną uchwałę przedstawia Prezes Ministrowi Skarbu. O ile Minister Skarbu w terminie trzech dni potwierdzi sprzeciw Prezesa, zawieszona uchwała nie podlega wykonaniu.

Art. 44.

Posiedzenie Dyrekcji zwołuje Naczelny Dyrektor lub jego zastępca, zawiadamiając o tem Prezesa

i Wiceprezesa Banku. Prezes lub Wiceprezes przewodniczy na posiedzeniu Dyrekcji, jeżeli jest na niem obecny. Uchwały zapadają prostą większością głosów członków Dyrekcji i powinny być zaprotokółowane, a protokół przedstawiony Prezesowi.

Jeżeli uchwała Dyrekcji nie jest, zdaniem Prezesa, zgodna z podstawowymi zamierzeniami Banku, może on wstrzymać jej wykonanie aż do decyzji Rady.

Art. 55.

Do zakresu działania Banku, poza czynnościami emisyjnymi (art. 46 — 54) należą:

- a) dyskonto weksli, warrantów, papierów wartościowych i kuponów (art. 58 i 60),
- b) udzielanie pożyczek, zabezpieczonych wartościami, wyszczególnionymi w art. 63,
- c) kupno i sprzedaż złota i srebra,
- d) kupno i sprzedaż pieniędzy zagranicznych oraz dewiz, utrzymywanie zagranicą rachunków oraz korzystanie z kredytów, potrzebnych do wykonywania tych czynności, przy czem Bank ma prawo oddawać w zastaw swój portfel wekslowy oraz inne wartości i redyskontować weksle krajowe lub zagraniczne,
- e) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów procentowych państwowych, komunalnych i hipotecznych, notowanych na giełdach krajowych. Ogólna suma, zużyta na zakup tych papierów, nie może przekraczać 150 milionów złotych,
- f) przyjmowanie wkładów (art. 69) i otwieranie rachunków żyrowych,
- g) sprzedaż przekazów i wypłat na własne Oddziały,
- h) inkasowanie weksli i innych dokumentów,
- i) przyjmowanie depozytów na przechowanie i do administracji (art. 71),
- j) załatwianie wszelkich zleceń komisowych z dziedziny bankowej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 131).

204.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką o wzajemności w sprawach spadkowych, podpisanej wraz z protokołem dodatkowym w Pradze dnia 25 stycznia 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czesko-

słowacką o wzajemności w sprawach spadkowych, podpisanej wraz z protokołem dodatkowym w Pradze dnia 25 stycznia 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej umowy i protokołu dodatkowego — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 145).

205.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia celnego między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zawartego w formie wymiany not w Warszawie dnia 22 czerwca 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia celnego między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zawartego w formie wymiany not w Warszawie dnia 22 czerwca 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 146).

206.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Danją z dnia 1 maja 1934 r., dotyczącego protokołu taryfowego polsko-duńskiego z dnia 10 stycznia 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Danją w formie wymiany not z dnia 1 maja 1934 r., dotyczącego uzupełnienia aneksu A do protokołu taryfowego polsko-duńskiego z dnia 10 stycznia 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrowi Przemysłu i Handlu i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 147).

207.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji protokołu polsko-niemieckiego, dotyczącego zniesienia przez Polskę i Niemcy wzajemnych zarządzeń bojowych w dziedzinie obrotu handlowego, podpisanego wraz z dołączonym do niego porozumieniem o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych w Warszawie dnia 7 marca 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokołu polsko-niemieckiego, dotyczącego zniesienia przez Polskę i Niemcy wzajemnych zarządzeń bojowych w dziedzinie obrotu handlowego, podpisanego wraz z dołączonym do niego porozumieniem o przewozie

zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych w Warszawie dnia 7 marca 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu oraz porozumienia — Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 148).

208.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dnia 15 i 30 grudnia 1933 r. oraz z dnia 15 i 31 stycznia, 14, 15 i 28 lutego i 2 marca 1934 r., dotyczących przedłużenia porozumienia celnego między Polską a Niemcami z dnia 14 października 1933 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dnia 15 i 30 grudnia 1933 r. oraz z dnia 15 i 31 stycznia, 14, 15 i 28 lutego i 2 marca 1934 r., dotyczących przedłużenia porozumienia celnego między Polską a Niemcami z dnia 14 października 1933 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia z dnia 15 i 30 grudnia 1933 r. oraz z dnia 15 i 31 stycznia, 14, 15 i 28 lutego i 2 marca 1934 r. — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 149).

209.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 2 marca 1935 r.

w sprawie ratyfikacji: 1) protokołu polsko-perskiego, podpisanego w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. w sprawie zmiany pierwotnego tekstu art. VI konwencji handlowej pomiędzy Polską a Persją z dnia 19 marca 1927 r.; 2) porozumienia w formie not, wymienionych w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. między Rządem Polskim a Perskim w sprawie klauzuli bałtyckiej.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji: 1) protokołu polsko-perskiego, podpisanego w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. o zmianie protokołu, podpisanego w Teheranie dnia 14 kwietnia 1928 r., dotyczącego zastąpienia przez nowy tekst dawnego tekstu art. VI konwencji handlowej pomiędzy Polską a Persją z dnia 19 marca 1927 r.; 2) porozumienia w formie not, wymienionych w Teheranie dnia 22 maja 1934 r. między Rządem Polskim a Perskim w sprawie klauzuli bałtyckiej.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia z dnia 22 maja 1934 r. oraz wspomnianych not z tejże daty — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 150).

210.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

o opodatkowaniu kwasu węglowego.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂), oznaczany w dalszej części tej ustawy nazwą „kwas węglowy”, wyrobiony w kraju oraz przywieziony z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska, podlega opodatkowaniu.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określa w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Art. 2. Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej wprowadzić w drodze rozporządzenia zakaz stosowania przy wyrobie napojów gazowanych innego kwasu węglowego, niż skroplony z butli stalowych.

Zwolnienie od podatku.

Art. 3. (1) Wolny jest od podatku kwas węglowy, wywieziony zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska na warunkach, które określa Minister Skarbu.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do zwalniania od opodatkowania kwasu węglowego, przeznaczanego do przemysłowego wyrobu artykułów chemicznych.

Wysokość podatku.

Art. 4. Podatek od kwasu węglowego wynosi 40 groszy od jednego kilograma.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od kwasu węglowego wyrobionego w kraju obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania kwasu z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później, niż w chwili wydania kwasu węglowego z wytwórni.

(2) Przy przywozie kwasu węglowego z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przyczem obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej, a podatek płatny jest razem z cłem.

(3) Od kwasu węglowego, przywiezionego z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uiszczyć podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazowych przeznaczona jest przesyłka. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili zgłoszenia przesyłki w odbiorczym urzędzie przekazowym, podatek zaś powinien być uiszczony przy odprawie przekazowej.

Art. 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, podatek od kwasu węglowego, wyrobionego w kraju, może być zakredytowany na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 7. Kwas węglowy, podlegający opodatkowaniu w myśl art. 1, może władza skarbową — w razie nieuiszczenia odeń podatku (art. 5 i 6) przy wprowadzaniu do wolnego obrotu — zająć bez względu na prawa osób trzecich, celem pokrycia należności podatkowej. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Przedawnienie.

Art. 8. (1) Prawo żądania zwrotu podatku nie należenie pobranego przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku, bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem pięciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość orzecznictwa.

Art. 9. Orzekanie o należności i wymiar podatku od kwasu węglowego należy do właściwości władz skarbowych.

Zaległości podatkowe.

Art. 10. (1) Ściągnięcie nieuiszczonego w terminie podatku od kwasu węglowego wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w wytwórni zapasów gotowego kwasu węglowego, bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązane do uiszczenia podatku.

(2) Minister Skarbu uprawniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od kwasu węglowego.

Kontrola skarbową.

Art. 11. (1) Kto zamierza wyrabiać kwas węglowy, powinien zgłosić to pisemnie władzy skarbowej I instancji na 14 dni przed uruchomieniem wytwórni i złożyć opis zakładu oraz plan sytuacyjny tak lokalów wytwórni, jak i pomieszczeń magazynowych i innych, połączonych z lokalami wytwórni lub magazynu.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy o sprawdzaniu wytwórni (weryfikacji), magazynowaniu kwasu węglowego w wytwórniach, oznaczaniu naczyń z kwasem węglowym, prowadzeniu ksiąg obrachunkowych i kontroli wywozu do wolnego obrotu.

(3) Wyrób kwasu węglowego może być rozpoczęty dopiero po stwierdzeniu przez władzę skarbową II instancji, iż urządzenie wytwórni odpowiada obowiązującym przepisom.

Art. 12. (1) Zakłady, wyrabiające kwas węglowy, podlegają nadzorowi skarbowemu.

(2) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście wytwórnią, obowiązany jest ustanowić zastępcę i zawiadomić o tem władzę skarbową.

(3) Przedsiębiorca wytwórni lub wskazany przezeń władzy skarbowej zastępca obowiązany jest udzielać organom władz skarbowych wszelkich informacji oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych, tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe.

(4) Władza skarbową może zażądać usunięcia pracownika przedsiębiorstwa, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu tegoż współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika przedsiębiorstwa nie nastąpi w ciągu 14 dni, władza ta może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(6) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. (1) — (5) wyda Minister Skarbu.

Art. 13. (1) Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników skarbowych, kontrolujących wytwórnię, pomieszczenia potrzebnego do załatwiania czynności kancelaryjnych; pomieszczenie to powinno się znajdować w obrębie wytwórni i być zaopatrzone w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne.

(2) Ministerstwo Skarbu może poddać poszczególne wytwórnie kwasu węglowego stałemu nadzorowi skarbowemu na warunkach, przez siebie ustalonych. W takim przypadku przedsiębiorca wytwórni obowiązany będzie na zarządzenie Ministerstwa Skarbu dostarczyć bezpłatnie urzędnikom skarbowym, powołanym do wykonywania stałego nadzoru, mieszkań w obrębie wytwórni wraz z opałem i oświetleniem.

(3) W przypadku, gdy stały nadzór będzie ustanowiony w wytwórni kwasu węglowego w następstwie stwierdzonych tam nadużyć na szkodę Skarbu Państwa, koszty stałego nadzoru ponosi przedsiębiorca wytwórni.

(4) O przydatności pomieszczeń decyduje władza skarbową.

Art. 14. Osoby oraz przedsiębiorstwa, trudniące się hurtowym handlem kwasem węglowym lub zużywające kwas węglowy w swoich zakładach przemysłowych, obowiązane są posiadać dowody nabycia kwasu węglowego, a w szczególności faktury oraz rachunki, wymieniające wytwórnię, z której kwas węglowy pochodzi, oraz znaki i numery naczyn z kwasem węglowym.

Sprawdzanie zapasów gotowego kwasu węglowego.

Art. 15. (1) Znajdujące się w wytwórniach zapasy gotowego kwasu węglowego podlegają sprawdzaniu przez władze skarbowe.

(2) Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy, dotyczące sposobu sprawdzania zgodności stanu zapasów kwasu węglowego z danymi, ujawnionymi w księgach kontrolnych, oraz opodatkowania ubytków i zarachowania nadwyżek zapasów, a nadto określi warunki zwalniania przedsiębiorstwa od odpowiedzialności podatkowej za stwierdzone ubytki.

Przepisy karne.

Art. 16. Do przestępstw, wymienionych w ustawie niniejszej, stosuje się przepisy ustawy karnej skarbowej.

Art. 17. (1) Kto przystępuje do wyrobu kwasu węglowego, nie zgłoszwszy tego właściwej władzy skarbowej, podlega karze pieniężnej od 1.000 do 10.000 zł oraz karze konfiskaty wyprodukowanego potajemnie kwasu węglowego.

(2) Tej samej karze podlega, kto wyrabia kwas węglowy wbrew przepisom art. 11 ust. (3) i art. 12 ust. (5) ustawy niniejszej.

Art. 18. Kto narusza przepisy, wydane na podstawie art. 2 ustawy niniejszej, podlega karze pieniężnej od 1.000 do 10.000 zł oraz karze konfiskaty zakwestjonowanego kwasu węglowego i wyprodukowanych napojów gazowanych.

Art. 19. (1) Kto zataja zapasy kwasu węglowego, wyrobionego w wytwórni, uruchomionej z zachowaniem przepisów ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnego podatku od zatajonego kwasu węglowego, co najmniej jednak w kwocie 100 zł, oraz karze konfiskaty zatajonych zapasów.

(2) Za zatajenie w rozumieniu ust. (1) uważa się w szczególności zamagazynowanie wyrobionego kwasu węglowego w lokalu na ten cel nieprzeznaczonym, albo niezapisanie złożonego w magazynie kwasu węglowego do księgi kontrolnej w przepisowym czasie.

Art. 20. Kto bez zawiadomienia organów władzy skarbowej lub bez zachowania innych przepisami wymaganych warunków:

1) wydaje lub wywozi kwas węglowy z wytwórni,

2) pozostawia w kraju kwas węglowy, przekazany urzędowo do wywozu poza obszar obowiązywania ustawy niniejszej,

podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku oraz karze konfiskaty kwasu węglowego.

Art. 21. Kto w związku z przywozem, wywozem lub przewozem kwasu węglowego narusza przepisy o obrocie towarowym z zagranicą lub w. m. Gdańskiem, podlega karom, ustanowionym w ustawie karnej skarbowej za takie same przestępstwa w stosunku do innych towarów.

Art. 22. (1) Kto, będąc obowiązany do prowadzenia ksiąg, wymienionych w art. 11 ust. (2) ustawy niniejszej, wcale ich nie prowadzi lub prowadzi je wadliwie, podlega karze pieniężnej porządkowej w wysokości od 20 do 500 zł.

(2) Jeżeli w księgach uwidoczniono okoliczności niezgodne z rzeczywistością w celu ułatwienia dokonania lub ukrycia innego przestępstwa skarbowego, zagrożonego surowszą karą, wówczas w przypadku skazania za to przestępstwo nie stosuje się przepisów ust. (1), natomiast uwidocznienie w księdze danych niezgodnych z rzeczywistością uważa się

przy wymiarze kary za okoliczność szczególnie obciążającą.

Art. 23. (1) Kto bez dowodów nabycia, wymaganych w art. 14 ustawy niniejszej, nabywa, sprzedaje lub posiada kwas węglowy, podlega karze pieniężnej w wysokości dziesięciokrotnego podatku i karze konfiskaty kwasu węglowego.

(2) Nie podlega karze, kto udowodni, że podatek od zakwestjonowanego kwasu węglowego uiszczono.

Art. 24. Kto narusza inne przepisy ustawy niniejszej lub wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, podlega karze pieniężnej porządkowej od 10 do 300 zł.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 25. Obowiązki zgłoszenia wytwórni (art. 11) oraz złożenia jej planu i opisu podlegają także przedsiębiorstwa, które w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej będą w ruchu. Przedsiębiorstwa takie powinny przedłożyć opis i plan wytwórni w ciągu 30 dni od wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 26. (1) Zapasy kwasu węglowego w ilościach ponad 10 kg, jakie w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej będą się znajdowały na składach poza magazynami wytwórni oraz u sprzedawców, jak również w przedsiębiorstwach, używających kwasu węglowego do produkcji przemysłowej (wytwórnie wody sodowej, lemoniady, browary, restauracje i t. p.), podlegają w całości opodatkowaniu; posiadacze takich zapasów obowiązani są w tym celu zgłosić je do opodatkowania pisemnie w 2 egzemplarzach kontroli skarbowej w ciągu dziesięciu dni po wejściu w życie ustawy niniejszej.

(2) Szczegółowe przepisy co do wykonania przepisów ust. (1) wyda Minister Skarbu.

(3) Kto wbrew przepisowi ust. (1) zaniecha zgłoszenia zapasów kwasu węglowego, podlega karze, przewidzianej w art. 19.

Art. 27. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 28. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 151).

211.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1935 r.

o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) oraz art. 130 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., w następujących państwowych podatkach:

1) gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych,

2) gruntowym, wymierzonym indywidualnie — przypadające od tych płatników, dla których wymiar tego podatku za rok podatkowy 1934 nie przekracza sumy zł 20;

3) od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych — przypadające od płatników, dla których wymiar za rok podatkowy 1934 w każdym z tych podatków nie przekracza sumy zł 100;

4) wojskowym.

(2) Umarza się z urzędu zaległości w podatkach, przemysłowym od obrotu i dochodowym (dział I), pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., o ile ogólna suma tych zaległości, w każdym z tych podatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

(3) Sumy, wymienione w ustępach poprzedzających, obejmują wyłącznie należności w samym podatku, bez pobieranych ewentualnie do tych należności dodatków lub należności ubocznych.

§ 2. Umarza się z urzędu zaległości w grzywnach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie podatków, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej grzywnie nie przekraczają sumy zł 100. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych wypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg określonych w § 1.

§ 3. (1) Umorzenie, przewidziane w § 1 dla zaległości w podatkach, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości dodatków państwowych i samorządowych, kar za zwłokę lub odsetek za odroczenie oraz kosztów egzekucyjnych.

(2) Jeżeli z tytułu podatków: od nieruchomości i dochodowego zaległości nie istnieją, natomiast istnieją zaległości w pobieranych do tych podatków dodatkach, dodatki te umarza się z urzędu, o ile pochodzą one z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurują w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., i o ile ogólna ich suma, w każdym z tych dodatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

(3) Niezależnie od przepisów ustępu (1), umarza się z urzędu pochodzące z okresów z przed

1 kwietnia 1933 r. opłaty za upomnienia, nieprzekraczające sumy zł 3, które stały się zaległością w związku z tem, że na skutek doręczonego upomnienia płatnik uiścił wymienione w niem zaległości, nie uiścił natomiast opłaty należnej za samo upomnienie; umorzeniu z urzędu podlegają także wszelkie koszty egzekucyjne, które powstały w wyniku środków przymusowych, przedsięwziętych w celu ściągnięcia tych opłat za upomnienie.

§ 4. Zaległości, o których mowa w paragrafach poprzedzających, podlegają umorzeniu, bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22, poz. 135).

212.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 marca 1935 r.

o wypuszczeniu 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Na podstawie art. 1, 3, 9, 11 i 12 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 122) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Z dniem 1 maja 1935 r. wypuszcza się 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną w obligacjach na okaziciela po 100 złotych w złocie każda obligacja.

(2) Pożyczka będzie wyłożona do subskrypcji publicznej, której miejsce i czas trwania oraz inne warunki, nieustalone w rozporządzeniu niniejszem, zostaną ogłoszone obwieszczeniem Ministra Skarbu.

§ 2. (1) Właściciele obligacji 6% Pożyczki Narodowej mogą swoimi obligacjami tej pożyczki wedłu ich wartości imiennej opłacić do 50% własnej subskrypcji na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną.

(2) Za właścicieli obligacji Pożyczki Narodowej uważa się pierwonabywców tych obligacji oraz osoby, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu, dokonanego za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w myśl § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416).

(3) Wpłacane na subskrypcję obligacje Pożyczki Narodowej powinny posiadać wszystkie przyna-

leżne do nich niepłatne kupony, przyczem wartość kuponu bieżącego nie podlega uwzględnieniu w kwocie wpłaty na subskrypcję.

(4) Przyjęte na subskrypcję obligacje Pożyczki Narodowej przechodzą automatycznie na własność Skarbu Państwa.

§ 3. (1) Wysokość przyjętej subskrypcji, opłaconej gotowizną, nie może przekroczyć sumy łącznej 150.000.000 złotych.

(2) Kwota imienna pożyczki będzie ustalona po zamknięciu subskrypcji z tem zastrzeżeniem, że nie może ona przekroczyć oznaczonej w ust. (1) paragrafu niniejszego sumy subskrypcji opłaconej gotowizną, powiększonej o zaokrągloną do najbliższej wielokrotności 5.000.000 złotych kwotę łącznej wartości imiennej przyjętych na subskrypcję obligacyj Pożyczki Narodowej (§ 2).

§ 4. (1) Pożyczka składać się będzie z jednej emisji, jeżeli na zasadzie § 3 ust. (2) zostanie ustalona kwota imienna pożyczki poniżej 200.000.000 złotych w złocie, będzie zaś podzielona na dwie równej wysokości emisje, jeżeli jej kwota imienna wyniesie 200.000.000 złotych w złocie lub sumę wyższą. Emisja dzieli się na serje po 50 sztuk obligacyj w każdej serji.

(2) Ilość oraz wysokość kwot imiennych emisji będą ustalone osobnem rozporządzeniem Ministra Skarbu po ustaleniu kwoty pożyczki (§ 3 ust. 2).

§ 5. (1) Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 1 maja 1985 r. drogą trzykrotnego w każdym roku trwania pożyczki, poczynając od dnia 1 września 1945 r., umarzania części obligacyj wylosowywanych w tym celu w dniach 1 maja, 1 września i 2 stycznia podług planu umorzenia, podanego dla emisji w kwocie 100.000.000 złotych w złocie w załączniku do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 1). Plan ten może ulec zmianie w odniesieniu do emisji, której kwota imienna będzie wyższa od kwoty 100.000.000 złotych w złocie z tem zastrzeżeniem, że ustalony w tym planie stosunek rat umorzenia do kwoty imiennej pożyczki zostanie zachowany.

(2) Obligacje losuje się do umorzenia całemi serjami (§ 4 ust. 1). Numery seryj, wylosowanych do umorzenia, będą ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

§ 6. (1) Oprocentowanie stałe pożyczki w wysokości 3 od sta w stosunku rocznym płatne jest co cztery miesiące zdołu w dniach 2 stycznia, 1 maja i 1 września każdego roku, za zwrotem odpowiednich kuponów, przyczem pierwszy kupon będzie płatny w dniu 1 września 1935 r.

(2) Kapitał obligacji przestaje procentować z dniem wylosowania jej do umorzenia.

(3) Każda obligacja jest zaopatrzona w kupony, płatne w najbliższym okresie trwania pożyczki, oraz w talon, uprawniający do otrzymania arkusza kuponowego na okres następnny.

(4) Arkusz kuponowy, nieobejmujący okresu końcowego trwania pożyczki, będzie zawierał talon na dalszy arkusz kuponowy.

§ 7. Dla obligacyj pożyczki ustanawia się dwa rodzaje premij: a) w postaci wygranych (§§ 8 i 9) oraz b) w postaci nadpłaty ponad wartość imienną w cenie wykupu obligacyj umarzanych (§ 10).

§ 8. (1) Na wygrane przeznaczają się corocznie następujące sumy w obliczeniu na jedną emisję w kwocie imiennej 100.000.000 złotych w złocie: w pierwszym dziesięcioleciu po 4.475.000 złotych w złocie; w drugim dziesięcioleciu oraz w ostatnim roku trwania pożyczki po 4.125.000 złotych w złocie; w trzecim dziesięcioleciu po 3.300.000 złotych w złocie; w czwartym — po 2.475.000 złotych w złocie; w okresie 9 lat ostatniego dziesięciolecia po 1.650.000 złotych w złocie.

(2) Wygrane będą rozlosowywane osobno dla każdej emisji: trzy razy do roku w ciągu pierwszych czterech dziesięcioleci i ostatniego roku trwania pożyczki, zaś dwa razy do roku w ciągu 9 lat ostatniego dziesięciolecia.

(3) Ilość i wysokość poszczególnych wygranych dla emisji w kwocie 100.000.000 złotych w złocie podają tabele A, B i C, stanowiące załącznik do rozporządzenia niniejszego (załącznik Nr. 2). Corocznemu rozlosowaniu podlegają wygrane: jeden raz podług każdej tabeli A, B i C w pierwszym dziesięcioleciu trwania pożyczki; dwukrotnie podług tabeli B i jeden raz podług tabeli C w ciągu drugiego dziesięciolecia oraz w ostatnim roku trwania pożyczki; dwukrotnie podług tabeli C i jeden raz podług tabeli B w trzecim dziesięcioleciu; trzykrotnie podług tabeli C w czwartym dziesięcioleciu; dwukrotnie podług tabeli C w okresie 9 lat ostatniego dziesięciolecia.

(4) Oznaczone w ustępach poprzedzających paragrafu niniejszego sumy łączne corocznych wygranych oraz ilość wygranych poszczególnych mogą ulec zmianie w odniesieniu do emisji, której kwota imienna będzie wyższa od kwoty 100.000.000 złotych w złocie z tem zastrzeżeniem, że odpowiednio do zwiększonej kwoty emisji będą podwyższone w tym samym stosunku ustalone w ustępie (1) paragrafu niniejszego sumy corocznych wygranych oraz że całkowita podwyżka tych sum zostanie obrócona na zwiększenie ilości wygranych w każdej tabeli A, B i C, poczynając od wygranych po 10.000 złotych w złocie wdół.

§ 9. (1) Obligacje pożyczki aż do dnia wylosowania ich do umorzenia stale uczestniczą w losowaniach wygranych, przyczem obligacje, na które padną wygrane, nie tracą prawa do udziału w następnych losowaniach wygranych.

(2) Terminy losowań wygranych dla każdej emisji oraz zasady i sposób przeprowadzania losowań zarówno wygranych, jak i samych obligacyj do umorzenia (§ 5 ust. 2), ustali regulamin, który będzie podany do wiadomości publicznej obwieszczeniem Ministra Skarbu.

§ 10. (1) Premje w postaci nadpłaty w cenie wykupu obligacyj umarzanych wynoszą: w pierwszych trzech dziesięcioleciach okresu umarzania pożyczki 20% wartości imiennej obligacyj; w cią-

gu pięciu lat ostatniego dziesięciolecia 25% ; w ostatnim pięcioleciu 30%.

(2) Premje te będą wypłacane równocześnie z wypłatą kapitału obligacji.

§ 11. (1) Spłata kapitału oraz wypłata odsetek i premij pożyczki nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie zgodnie z postanowieniem art. 16 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) i art. 36 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509).

(2) Kapitał i odsetki oraz premje do 1.000 złotych płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach. Premje ponad 1.000 złotych płatne są wyłącznie w oddziale głównym Banku Polskiego w Warszawie.

§ 12. Cena sprzedażna obligacji pożyczki wynosi złotych 100 za jedną obligację wartości imiennej 100 złotych w złocie.

§ 13. Obligacje pożyczki nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) wraz z jej późniejszymi zmianami.

§ 14. (1) Obligacje pożyczki ulegają przedawnieniu z upływem lat 20 od dnia wylosowania ich do umorzenia.

(2) Kupony od obligacji ulegają przedawnieniu z upływem lat 5 od dnia ich płatności, zaś premje z upływem lat 20 od dnia ich wylosowania.

§ 15. Czynności związane z wypuszczeniem pożyczki przeprowadza powołany przez Ministra Skarbu w tym celu Delegat do spraw 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 154).

Załącznik Nr. 1 do § 5 rozp. Min. Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. (poz. 212).

P L A N U M O R Z E N I A
3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Data losowania do umorzenia obligacji oraz płatności odsetek	Kapitał pożyczki do umorzenia	Raty umorzenia i odsetki		
		Kwota umorzenia	Kwota odsetek	Razem
1.IX. 1935	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1936	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1936	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1936	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1937	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1937	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1937	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1938	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1938	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1938	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1939	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1939	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1939	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1940	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1940	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1940	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1941	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1941	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1941	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1942	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1942	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1942	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1943	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1943	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1943	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1944	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1944	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1944	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
2.I. 1945	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.V. 1945	100.000.000	—	1.000.000	1.000.000
1.IX. 1945	100.000.000	10.000	1.000.000	1.010.000
2.I. 1946	99.990.000	700.000	999.900	1.699.900
1.V. 1946	99.290.000	20.000	992.900	1.012.900
1.IX. 1946	99.270.000	20.000	992.700	1.012.700
2.I. 1947	99.250.000	700.000	992.500	1.692.500
1.V. 1947	98.550.000	20.000	985.500	1.005.500
1.IX. 1947	98.530.000	20.000	985.300	1.005.300
2.I. 1948	98.510.000	710.000	985.100	1.695.100
1.V. 1948	97.800.000	30.000	978.000	1.008.000
1.IX. 1948	97.770.000	30.000	977.700	1.007.700
2.I. 1949	97.740.000	720.000	977.400	1.697.400
1.V. 1949	97.020.000	30.000	970.200	1.000.200
1.IX. 1949	96.990.000	30.000	969.900	999.900
2.I. 1950	96.960.000	720.000	969.600	1.689.600
1.V. 1950	96.240.000	40.000	962.400	1.002.400
1.IX. 1950	96.200.000	40.000	962.000	1.002.000
2.I. 1951	96.160.000	730.000	961.600	1.691.600
1.V. 1951	95.430.000	50.000	954.300	1.004.300
1.IX. 1951	95.380.000	50.000	953.800	1.003.800
2.I. 1952	95.330.000	740.000	953.300	1.693.300
1.V. 1952	94.590.000	50.000	945.900	995.900

Data losowania do umorzenia obligacji oraz płatności odsetek	Kapitał pożyczki do umorzenia	Raty umorzenia i odsetki		
		Kwota umorzenia	Kwota odsetek	Razem
1.IX. 1952	94.540.000	60.000	945.400	1.005.400
2.I. 1953	94.480.000	740.000	944.800	1.684.800
1.V. 1953	93.740.000	60.000	937.400	997.400
1.IX. 1953	93.680.000	60.000	936.800	996.800
2.I. 1954	93.620.000	750.000	936.200	1.686.200
1.V. 1954	92.870.000	70.000	928.700	998.700
1.IX. 1954	92.800.000	70.000	928.000	998.000
2.I. 1955	92.730.000	760.000	927.300	1.687.300
1.V. 1955	91.970.000	80.000	919.700	999.700
1.IX. 1955	91.890.000	770.000	918.900	1.688.900
2.I. 1956	91.120.000	80.000	911.200	991.200
1.V. 1956	91.040.000	770.000	910.400	1.680.400
1.IX. 1956	90.270.000	780.000	902.700	1.682.700
2.I. 1957	89.490.000	100.000	894.900	994.900
1.V. 1957	89.390.000	790.000	893.900	1.683.900
1.IX. 1957	88.600.000	790.000	886.000	1.676.000
2.I. 1958	87.810.000	110.000	878.100	988.100
1.V. 1958	87.700.000	800.000	877.000	1.677.000
1.IX. 1958	86.900.000	810.000	869.000	1.679.000
2.I. 1959	86.090.000	130.000	869.900	990.900
1.V. 1959	85.960.000	810.000	859.600	1.669.600
1.IX. 1959	85.150.000	820.000	851.500	1.671.500
2.I. 1960	84.330.000	140.000	843.300	983.300
1.V. 1960	84.190.000	830.000	841.900	1.671.900
1.IX. 1960	83.360.000	840.000	833.600	1.673.600
2.I. 1961	82.520.000	160.000	825.200	985.200
1.V. 1961	82.360.000	840.000	823.600	1.663.600
1.IX. 1961	81.520.000	850.000	815.200	1.665.200
2.I. 1962	80.670.000	170.000	806.700	976.700
1.V. 1962	80.500.000	860.000	805.000	1.665.000
1.IX. 1962	79.640.000	870.000	796.400	1.666.400
2.I. 1963	78.770.000	190.000	787.700	977.700
1.V. 1963	78.580.000	880.000	785.800	1.665.800
1.IX. 1963	77.700.000	880.000	777.000	1.657.000
2.I. 1964	76.820.000	200.000	768.200	968.200
1.V. 1964	76.620.000	890.000	766.200	1.656.200
1.IX. 1964	75.730.000	900.000	757.300	1.657.300
2.I. 1965	74.830.000	220.000	748.300	968.300
1.V. 1965	74.610.000	910.000	746.100	1.656.100
1.IX. 1965	73.700.000	920.000	737.000	1.657.000
2.I. 1966	72.780.000	920.000	727.800	1.647.800
1.V. 1966	71.860.000	930.000	718.600	1.648.600
1.IX. 1966	70.930.000	940.000	709.300	1.649.300
2.I. 1967	69.990.000	950.000	699.900	1.649.900
1.V. 1967	69.040.000	950.000	690.400	1.640.400
1.IX. 1967	68.090.000	960.000	680.900	1.640.900
2.I. 1968	67.130.000	970.000	671.300	1.641.300
1.V. 1968	66.160.000	980.000	661.600	1.641.600
1.IX. 1968	65.180.000	990.000	651.800	1.641.800
2.I. 1969	64.190.000	1.000.000	641.900	1.641.900
1.V. 1969	63.190.000	1.010.000	631.900	1.641.900
1.IX. 1969	62.180.000	1.010.000	621.800	1.631.800
2.I. 1970	61.170.000	1.020.000	611.700	1.631.700
1.V. 1970	60.150.000	1.030.000	601.500	1.631.500
1.IX. 1970	59.120.000	1.040.000	591.200	1.631.200
2.I. 1971	58.080.000	1.050.000	580.800	1.630.800
1.V. 1971	57.030.000	1.060.000	570.300	1.630.300
1.IX. 1971	55.970.000	1.070.000	559.700	1.629.700

Data losowania do umorzenia obligacji oraz płatności odsetek	Kapitał pożyczki do umorzenia	Raty umorzenia i odsetki		
		Kwota umorzenia	Kwota odsetek	Razem
2.I. 1972	54.900.000	1.070.000	549.000	1.619.000
1.V. 1972	53.830.000	1.080.000	538.300	1.618.300
1.IX. 1972	52.750.000	1.090.000	527.500	1.617.500
2.I. 1973	51.660.000	1.100.000	516.600	1.616.600
1.V. 1973	50.560.000	1.110.000	505.600	1.615.600
1.IX. 1973	49.450.000	1.120.000	494.500	1.614.500
2.I. 1974	48.330.000	1.130.000	483.300	1.613.300
1.V. 1974	47.200.000	1.140.000	472.000	1.612.000
1.IX. 1974	46.060.000	1.150.000	460.600	1.610.600
2.I. 1975	44.910.000	1.160.000	449.100	1.609.100
1.V. 1975	43.750.000	1.170.000	437.500	1.607.500
1.IX. 1975	42.580.000	1.130.000	425.800	1.555.800
2.I. 1976	41.450.000	1.800.000	414.500	2.214.500
1.V. 1976	39.650.000	1.150.000	396.500	1.546.500
1.IX. 1976	38.500.000	1.160.000	385.000	1.545.000
2.I. 1977	37.340.000	1.830.000	373.400	2.203.400
1.V. 1977	35.510.000	1.180.000	355.100	1.535.100
1.IX. 1977	34.330.000	1.190.000	343.300	1.533.300
2.I. 1978	33.140.000	1.860.000	331.400	2.191.400
1.V. 1978	31.280.000	1.220.000	312.800	1.532.800
1.IX. 1978	30.060.000	1.230.000	300.600	1.530.600
2.I. 1979	28.830.000	1.900.000	288.300	2.188.300
1.V. 1979	26.930.000	1.250.000	269.300	1.519.300
1.IX. 1979	25.680.000	1.260.000	256.800	1.516.800
2.I. 1980	24.420.000	1.930.000	244.200	2.174.200
1.V. 1980	22.490.000	1.290.000	224.900	1.514.900
1.IX. 1980	21.200.000	1.250.000	212.000	1.462.000
2.I. 1981	19.950.000	1.890.000	199.500	2.089.500
1.V. 1981	18.060.000	1.270.000	180.600	1.450.600
1.IX. 1981	16.790.000	1.280.000	167.900	1.447.900
2.I. 1982	15.510.000	1.930.000	155.100	2.085.100
1.V. 1982	13.580.000	1.310.000	135.800	1.445.800
1.IX. 1982	12.270.000	1.320.000	122.700	1.442.700
2.I. 1983	10.950.000	1.960.000	109.500	2.069.500
1.V. 1983	8.990.000	1.340.000	89.900	1.429.900
1.IX. 1983	7.650.000	1.350.000	76.500	1.426.500
2.I. 1984	6.300.000	2.000.000	63.000	2.063.000
1.V. 1984	4.300.000	1.380.000	43.000	1.423.000
1.IX. 1984	2.920.000	750.000	29.200	779.200
2.I. 1985	2.170.000	1.400.000	21.700	1.421.700
1.V. 1985	770.000	770.000	7.700	777.700
		100.000.000	108.245.300	208.245.300

Załącznik Nr. 2 do § 8 rozp. Min. Skarbu
z dnia 29 marca 1935 r. (poz. 212).

TABELA WYGRANYCH A.

Ilość	Wysokość	Kwota łączna
1	500.000	500.000
1	125.000	125.000
2	50.000	100.000
2	25.000	50.000
10	10.000	100.000
40	5.000	200.000
125	2.000	250.000
331	1.000	331.000
688	500	344.000
1.200 wygranych na kwotę		2.000.000

TABELA WYGRANYCH B.

Ilość	Wysokość	Kwota łączna
1	500.000	500.000
1	100.000	100.000
1	50.000	50.000
10	10.000	100.000
35	5.000	175.000
82	2.000	164.000
252	1.000	252.000
618	500	309.000
1.000 wygranych na kwotę		1.650.000

TABELA WYGRANYCH C.

Ilość	Wysokość	Kwota łączna
1	200.000	200.000
1	50.000	50.000
1	25.000	25.000
4	10.000	40.000
8	5.000	40.000
35	2.000	70.000
52	1.500	78.000
263	500	131.500
635	300	190.500
1.000 wygranych na kwotę		825.000

213.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1935 r.

o pborze 10% dodatku do opłat stemplowych, podatków pośrednich i podatku gruntowego oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o pborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Z dniem 1 kwietnia 1935 r. wprowadzony zostaje pobór dodatków:

- 1) w wysokości 10% — do opłat stemplowych oraz do podatków: gruntowego i pośrednich,
- 2) w wysokości 15% — do podatków: przemysłowego, dochodowego, od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, od kapitałów i rent, wojskowego oraz spadkowego i od darowizn.

(2) Wymienione w ust. (1) dodatki pobierane będą do należności bieżących oraz do zaległości, powstałych zarówno przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jak i powstających po tym dniu.

§ 2. Dodatki, ustanowione w § 1 nie będą pobierane:

1) do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413),

2) do zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, pobieranego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89),

3) do kwot podatku dochodowego, przypadającego od dochodów, od których pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego (art. 4 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760),

4) do dodatków do podatku spożywczego od cukru, ustanowionych ustawą z dnia 20 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975),

5) do podatku od tłuszczów, pobieranego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130).

§ 3. § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 8, poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 14. Przy podatku dochodowym, przypadającym do zapłaty od dochodów, podlegających kryzysowemu dodatkowi do państwowego podatku dochodowego, nie pobiera się 15% dodatku w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o pborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich

oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127). W związku z tem 15% dodatek pobiera się przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów Państwa, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów przedsiębiorstw państwowych, wymienionych w § 13. Również pobiera się 15% dodatek przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów związków komunalnych, w przypadku określonym w § 13 ustęp 2) oraz przy specjalnym podatku od tantjem, pobieranym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715)“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz. 155).

214.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1935 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego.

Na podstawie art. 3, 6, 11, 12, 15, 26 i 27 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151); ustawa ta będzie oznaczana w rozporządzeniu niniejszem nazwą „ustawa o opodatkowaniu kwasu węglowego“.

2) Paragrafy, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

3) Skróty oznaczają:

- a) „izba skarbowa“ — również Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) w Katowicach,
- b) „urząd skarbowy“ — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- c) „kwas węglowy“ — bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂),
- d) „wytwórnia“ — wytwórnia bezwodnika kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂).

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancyj jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni kwasu węglowego jest rok kalendarzowy.

Wywóz kwasu węglowego zagranicę.

§ 4. Kwas węglowy wywieziony zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wolny jest od podatku pod warunkiem zachowania następującego trybu postępowania:

1) Wywóz kwasu węglowego zagranicę obowiązany jest przedsiębiorca wytwórni zgłosić rejonowi kontroli skarbowej lub urzędnikowi kontroli skarbowej, pełniącemu stały nadzór nad wytwórnią, oraz wręczyć jednocześnie sporządzone według wzoru Nr. 5 świadectwo przewozowe i wtórnik tegoż.

2) Urzędnik kontroli skarbowej:

- a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego i jego wtórnika ze stanem przesyłki,
- b) nakłada — w razie dodatniego wyniku sprawdzenia — na naczynia lub środki przewozowe zamknięcia urzędowe w sposób uniemożliwiający dostęp do kwasu węglowego bez naruszenia tych zamknięć,
- c) zaznacza na obu egzemplarzach świadectwa przewozowego ilość i rodzaj nałożonych plomb urzędowych oraz ich znaki i numery, jak również znaki i numery środków przewozowych,
- d) zwraca świadectwo przewozowe przedsiębiorcy wytwórni, a wtórnik świadectwa przesyła niezwłocznie listem poleconym do wyjściowego urzędu celnego.

3) Przedsiębiorca wytwórni — po zapisaniu wywożonego kwasu węglowego do ksiąg obrachunkowych (wzór Nr. 1 i 2) na rozchód — dołącza świadectwo przewozowe do kolejowego listu przewozowego i wysłała przesyłkę do wyjściowego urzędu celnego.

4) Po przybyciu przesyłki kwasu węglowego do wyjściowego urzędu celnego urząd ten:

- a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego dołączonego do kolejowego listu przewozowego z wtórnikiem tegoż świadectwa otrzymanym drogą pocztową,
- b) sprawdza całość środków przewozowych i stan zamknięć urzędowych; jeżeli przytem zawartość przesyłki nie wzbudza żadnych wątpliwości, urząd celny ogranicza się do zbadania nałożonych zamknięć urzędowych; w razie stwierdzenia naruszenia zamknięcia urzędowego, urząd bada ściśle zawartość przesyłki kwasu węglowego,
- c) wypisuje na świadectwie przewozowym i jego wtórniku wynik i datę odprawy oraz odprawia przesyłkę zagranicę, przyjmując świadectwo przewozowe za deklarację celną, a przesyłkę wpisuje do rejestru wywozu,
- d) pozostawia u siebie świadectwo przewozowe, a jego wtórnik zwraca organowi skarbowemu, który go nadesłał; organ ten zwraca wtórnik świadectwa przewozowego wytwórni, jako dowód rozchodu kwasu węglowego bez opłaty podatku.

5) W razie stwierdzenia przy odprawie, że podana w świadectwie przewozowym i jego wtórniku

ilość wywożonego kwasu węglowego jest niezgodna ze stanem przesyłki — urząd celny, nie poświadczając świadectwa przewozowego ani wtórnika, sporządza w dwóch egzemplarzach protokołów, w którym opisuje stan opakowania i zamknięć urzędowych oraz znaną ilość kwasu węglowego. Obydwa egzemplarze protokołu oraz świadectwo przewozowe i wtórnik tegoż przesyła urząd celny do urzędu skarbowego miejsca wysłania, a przesyłkę z kwasem węglowym odprawia zagranicę, wpisując ją do rejestru wywozu.

6) Po otrzymaniu wymienionego w ustępie poprzedzającym protokołu urząd skarbowy przeprowadza odpowiednie dochodzenie i niezależnie od wdrożenia postępowania karno-skarbowego wymierza wytwórni odpowiednią kwotę podatku.

7) Jeżeli przesyłka kwasu węglowego nie nadejdzie do urzędu celnego w ciągu miesiąca od daty odbioru wtórnika świadectwa przewozowego, urząd ten zwraca wtórnik urzędowi skarbowemu miejsca wysłania celem przeprowadzenia dochodzeń. Gdyby przedsiębiorca nie udowodnił, że przesyłka wyszła zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, urząd skarbowy wymierza podatek od odpowiedniej ilości kwasu węglowego. W tym przypadku przedsiębiorca wytwórni powinien skreślić w księgach obrachunkowych odpowiednią pozycję kwasu węglowego z rubryki wywozu zagranicę i zapisać ją w rubryce rozchodu kwasu węglowego za opłatą podatku.

8) Przesyłki kwasu węglowego, wywożonego na obszar W. M. Gdańska, podlegają postępowaniu przekazowemu stosownie do umowy polsko-gdańskiej z dnia 24 października 1921 r., zatwierdzonej ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 16, poz. 139).

Wymiar podatku.

§ 5. 1) Za podstawę do wymiaru należnego Skarbowi Państwa podatku od kwasu węglowego służy waga tego produktu.

2) Jeżeli tara naczynia z kwasem węglowym jest wyraźnie oznaczona i nie nasuwa wątpliwości, wagę kwasu węglowego wyprowadza się z różnicy pomiędzy wagą brutto naczynia z kwasem węglowym i tarą.

3) Gdyby na naczyniu z kwasem węglowym tara nie była oznaczona lub podana jej wysokość wzbudzała uzasadnione wątpliwości, wówczas władza skarbowa, wymierzająca podatek, określi tarę naczynia, posługując się porównaniem z wagą innych podobnych naczyń.

§ 6. 1) Od kwasu węglowego wyrobionego w kraju wymierza podatek urząd skarbowy.

2) Przy przywozie kwasu węglowego z zagranicy podatek wymierza urząd celny, załatwiający odprawę celną.

3) Przy przywozie kwasu węglowego z obszaru W. M. Gdańska podatek wymierza odbiorczy urząd przekazowy.

Płatność podatku.

§ 7. 1) Od kwasu węglowego wyrobionego w kraju uiszcza podatek przedsiębiorca wytwórni bezpośrednio w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności najpóźniej w chwili wprowadzenia kwasu węglowego do wolnego obrotu z wyjątkiem przypadku zakredytowania podatku.

2) Przez wprowadzenie do wolnego obrotu rozumie się wydanie kwasu węglowego z magazynu wytwórni, przeznaczonego do przechowywania tego produktu.

§ 8. 1) Do uiszczenia podatku od kwasu węglowego przywiezionego z zagranicy obowiązana jest osoba uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych.

2) Podatek pobiera urząd celny jednocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji celnej.

§ 9. Od kwasu węglowego przywiezionego z obszaru W. M. Gdańska uiszcza podatek odbiorca przesyłki. Wydanie odbiorcy przekazanej przesyłki może nastąpić dopiero po uiszczeniu podatku.

Kredytowanie podatku.

§ 10. 1) Podatek od kwasu węglowego wyrobionego w kraju może być zakredytowany przedsiębiorcy wytwórni przez izbę skarbową.

2) Przedsiębiorca korzystający z kredytu podatku od kwasu węglowego obowiązany jest prowadzić księgę kredytów według wzoru Nr. 3.

3) Nieuiszczenie zakredytowanej kwoty podatku we właściwym terminie powoduje ściąganie w drodze przymusowej (art. 10) nie tylko całej zaległej kwoty z odsetkami od zaległości i kosztami egzekucji, lecz również wszelkich nawet później płatnych kwot zakredytowanego podatku. Nadto przedsiębiorca, który nie uiszcza w terminie zakredytowanego podatku, może ponownie uzyskać kredyt podatkowy jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

Urządzenie wytwórni.

§ 11. 1) Wytwórnia kwasu węglowego nie może być połączona z innym przedsiębiorstwem przemysłowym lub handlowym.

2) Na wyjątki od przepisu ust. 1 może zezwolić co do istniejących wytwórni izba skarbową. W żadnym jednak razie wytwórnia nie może być połączona z zakładem wyrabiającym produkty przy użyciu kwasu węglowego.

3) Wytwórnia powinna posiadać nad głównym wejściem widoczny napis oznaczający rodzaj przedsiębiorstwa.

4) Budynki wytwórni oraz ich poszczególne pomieszczenia mają być zaopatrzone w odpowiednie napisy o ich przeznaczeniu.

§ 12. 1) Poczynając od tej części wytwórni, w której znajdują się urządzenia, służące do sprężania kwasu węglowego, wszelkie przewody (rury) do kwasu węglowego powinny być umieszczone całkowicie wewnątrz tej części wytwórni i mają być pomalowane farbą jednakowego koloru.

2) Skroplony kwas węglowy może być odprowadzany wyłącznie do specjalnego pomieszczenia, w którym odbywa się napełnianie butli stalowych kwasem węglowym.

3) Jeżeli wytwórnia posiada urządzenia do napełniania innych naczyń kwasem węglowym (naczynia wagonowe), wówczas napełnianie może się odbywać poza pomieszczeniem, o którym mowa w ust. 2, jednakże w tym przypadku przewody (rury) do

kwasu węglowego powinny być po każdym użyciu urzędowo zabezpieczone, tak ażeby odprowadzanie przez nie kwasu węglowego nie było możliwe bez naruszenia zamknięcia urzędowego.

§ 13. 1) Do przechowywania butli z kwasem węglowym przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest posiadać osobny magazyn, który może być połączony tylko z pomieszczeniem, w którym odbywa się napełnianie butli kwasem węglowym.

2) Na wyjątki od przepisu ust. 1 może zezwolić co do istniejących wytwórni izba skarbową.

§ 14. 1) Na wszelkich naczyniach, służących do kwasu węglowego (butle stalowe, naczynia wagonowe), powinna być wyraźnie i trwale uwidoczniona ich waga własna (tara), pojemność (kg kwasu węglowego) i numer.

2) Nadto na naczyniach należy uwidocznić trwale, farbą lub na druczkach nazwę wytwórni, z której pochodzi zawarty w nich kwas węglowy.

§ 15. W pomieszczeniu służącym do napełniania butli stalowych kwasem węglowym powinna się znajdować — oprócz wag pozostających w normalnym użyciu przedsiębiorstwa — waga, przeznaczona do wyłącznego użytku służbowego urzędników skarbowych.

Sprawdzanie wytwórni.

§ 16. Przedsiębiorca nowowytworzonej wytwórni obowiązany jest najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem produkcji złożyć urzędowi skarbowemu zgłoszenie przedsiębiorstwa, dołączając w dwóch egzemplarzach:

- a) plan sytuacyjny i szczegółowy wytwórni i jej pomieszczeń z oznaczeniem miejsc, gdzie się znajdują urządzenia wytwórni z uwzględnieniem połączeń rurowych urządzeń,
- b) dokładny opis wszystkich pomieszczeń wytwórni i ich przeznaczenia,
- c) opis wszystkich urządzeń wytwórni, służących do wyrobu kwasu węglowego i
- d) opis postępowania technicznego.

§ 17. 1) Każda wytwórnia podlega przed jej uruchomieniem sprawdzeniu przez władzę skarbową.

2) Sprawdzenie (weryfikację) wytwórni przeprowadza kierownik urzędu skarbowego albo jego zastępca przy pomocy urzędników kontroli skarbowej w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

3) Przed terminem wyznaczonym na sprawdzenie przedsiębiorca obowiązany jest poczynić w wytwórni wszelkie niezbędne przygotowania, aby odnośni urzędnicy zaraz po przybyciu na miejsce mogli przystąpić do czynności.

4) Przy sprawdzaniu przedsiębiorca obowiązany jest udzielać urzędnikom skarbowym wszelkich wymaganych wyjaśnień oraz dostarczać potrzebnych przyrządów i odpowiedniej pomocy.

5) Sprawdzenie wytwórni wymaga następujących czynności:

- a) oględzin i sprawdzenia z planem i opisem pomieszczeń, urządzeń i naczyń fabrycznych,

- b) zbadania i zabezpieczenia pomieszczeń i urządzeń fabrycznych w celu skutecznej kontroli produkcji,
c) sporządzenia protokołu o sprawdzeniu.

§ 18. Z czynności sprawdzenia sporządza się protokół weryfikacyjny, podpisany przez urzędników przeprowadzających sprawdzenie, oraz przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę. Protokół przedstawia się izbie skarbowej wraz z zgłoszeniem i jego załącznikami; akta weryfikacyjne powinny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędową.

§ 19. 1) Jeżeli izba skarbowa ustali, że urządzenie wytwórni odpowiada wymaganiom ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego i przepisom rozporządzenia niniejszego, zatwierdza akta weryfikacyjne i zawiadania o tem przedsiębiorstwo, które z tą chwilą może uruchomić wytwórnię (art. 11 ust. 3).

2) Zatwierdzenie aktów weryfikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, może mieć charakter warunkowy. W tym przypadku izba skarbowa określi, jakie zmiany bądź uzupełnienia w urządzeniu wytwórni uważa za konieczne, oraz zaznaczy w zależności od ich znaczenia dla kontroli skarbowej nad wytwórnią, czy jej uruchomienie może nastąpić po, czy też przed dokonaniem zmian lub uzupełnień. W tym drugim przypadku przedsiębiorca obowiązany jest bezzwłocznie przystąpić do wykonania zmian wskazanych przez izbę skarbową.

§ 20. Jeden egzemplarz zatwierdzonych aktów weryfikacyjnych powinien być przechowany w przedsiębiorstwie, a drugi w urzędzie skarbowym.

§ 21. 1) O urządzeniu nowych lub zmianie zgłoszonych pomieszczeń albo urządzeń wytwórni obowiązany jest przedsiębiorca złożyć urzędowi skarbowemu w ciągu 3-ch dni zgłoszenie w dwóch egzemplarzach z odpowiednimi załącznikami, wymienionymi w § 16.

2) Do sprawdzenia zgłoszenia o zmianach oraz dalszego w tej sprawie postępowania mają zastosowanie przepisy §§ 17 — 20.

Kontrola wyrobu.

§ 22. Wyrób kwasu węglowego odbywa się pod stałym nadzorem skarbowym.

§ 23. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zawiadomić rejon kontroli skarbowej o zamiarze wyrobu każdej partji kwasu węglowego najpóźniej na 24 godziny przed uruchomieniem wytwórni.

§ 24. Po ukończeniu wyrobu danej partji kwasu węglowego i wstrzymaniu ruchu wytwórni urzędnik kontroli skarbowej nakłada zamknięcia urzędowe na maszyny sprężające kwas węglowy, tak aby ich uruchomienie nie było możliwe bez naruszenia tych zamknięć.

§ 25. Gdyby, pomimo zawiadomienia przez przedsiębiorcę o zamierzonym wyrobie kwasu węglowego (§ 23) urzędnik kontroli skarbowej nie zgłosił się przed oznaczoną godziną uruchomienia wytwórni, przedsiębiorcy służy prawo zdjęcia zabezpieczeń urzędowych z maszyn sprężających kwas węglowy i uruchomienia wytwórni. O zdjęciu zabezpieczeń urzędowych zarząd wytwórni obowiązany jest

sporządzić protokół przy udziale i za podpisem 2-ch świadków i przesłać go do urzędu skarbowego.

Ważenie i magazynowanie kwasu węglowego.

§ 26. 1) Wyrobiony kwas węglowy podlega zważeniu.

2) Napełnianie naczyń (butli stalowych) kwasem węglowym powinno się odbywać tylko w pomieszczeniu na ten cel przeznaczonem.

§ 27. 1) Dane dotyczące butli napełnionych kwasem węglowym zapisuje się na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego (wzór Nr. 1), poczem butle powinny być złożone do magazynu.

2) Jeżeli po napełnieniu kwasem węglowym butla okaże się nie dość szczelna, wówczas przed wpisaniem na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego może ona być opróżniona przez wypuszczenie kwasu do zbiornika fabrycznego pod nadzorem urzędnika skarbowego, dozorującego wytwórnię.

3) Kwas węglowy zważony i zapisany do księgi ważenia powinien być zapisany również do księgi podatku od kwasu węglowego, a mianowicie: zważony w godzinach 8 — 20 najpóźniej do godz. 21, zaś zważony w godzinach 20 — 8 najpóźniej do godziny 9.

§ 28. 1) W magazynie butle z kwasem węglowym powinny być ustawione albo ułożone partjami według pojemności butli, tak aby sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności.

2) W magazynie wytwórni nie wolno przechowywać próżnych butli.

§ 29. W magazynie powinna być umieszczona tablica, na której przedsiębiorca obowiązany jest wykazywać szczegółowe zestawienie każdorazowego stanu zapasów kwasu węglowego w magazynie.

Wywóz kwasu węglowego z wytwórni do wolnego obrotu.

§ 30. Kwas węglowy może być wywożony z wytwórni do wolnego obrotu pomiędzy godzinami 7 i 19.

§ 31. Przy przesyłkach kolejowych przedsiębiorstwo wytwórni obowiązane jest podawać na obu egzemplarzach kolejowego listu przewozowego numery butli stalowych i wagę kwasu węglowego.

§ 32. 1) Na każdą przesyłkę kwasu węglowego, wywożoną z wytwórni do wolnego obrotu inną drogą, przedsiębiorstwo obowiązane jest wystawić spis wywozowy w 2 egzemplarzach według wzoru Nr. 6.

2) Zeszyty blankietów spisów wywozowych powinny być oparafowane przez urząd skarbowy. Każde dwie kolejne karty zeszytu otrzymują ten sam numer kolejny.

3) Jeden wypełniony egzemplarz spisu pozostaje w zeszycie przechowywanym w wytwórni, drugi zaś towarzyszy przesyłce i powinien być na każde żądanie okazywany urzędnikom skarbowym, którzy zaznaczają na nim kontrolę i jej wynik.

4) O ile przedsiębiorca wytwórni zamierza wypełniać spisy wywozowe pismem maszynowym, poszczególne karty zeszytu mogą być dziurkowane

(perforowane) celem możności odłączenia obydwóch kart spisu.

§ 33. 1) Przed wydaniem do wolnego obrotu przedsiębiorca obowiązany jest wpisać kwas węglowy na rozchód w księdze ważenia kwasu węglowego.

2) Kwas węglowy wydany do wolnego obrotu w ciągu danego dnia powinien być wpisany na rozchód w księdze podatku od kwasu węglowego tego samego dnia.

Sprawdzanie zapasów.

§ 34. 1) Przechowywane w wytwórni zapasy kwasu węglowego podlegają sprawdzaniu przez władze skarbowe.

2) Sprawdzenie zapasów uskutecznia się przez:
a) sprawdzenie zawartości kwasu węglowego w niektórych butlach; b) obliczenie ogólnej wagi kwasu węglowego na podstawie ilości znajdujących się w magazynie butli stalowych z kwasem węglowym i ich pojemności; c) porównanie rzeczywistych zapasów kwasu węglowego z pozostałością książkową.

3) O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w księdze podatku od kwasu węglowego przez całą jej szerokość. Przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca, o ile jest obecny przy rewizji, podpisuje wpis rewizyjny w księdze podatku od kwasu węglowego i ewentualnie zaznacza przytem swoje uwagi co do treści wpisu.

Nadwyżki i ubytki.

§ 35. 1) Jeżeli przy rewizji rzeczywisty zapas kwasu węglowego okaże się większy od tego, jaki powinien się znajdować według ksiąg, całą stwierdzoną nadwyżkę należy zapisać na przychód w księgach obrachunkowych.

2) Ujawnione przy rewizji ubytki podlegają opodatkowaniu. Stwierdzone ubytki należy zapisać na rozchód w księgach obrachunkowych. O stwierdzeniu ubytku kwasu węglowego należy bezzwłocznie zawiadomić urząd skarbowy, przesyłając mu odpis zapisu uskutecznionego przy rewizji w księdze podatku od kwasu węglowego.

3) Urząd skarbowy wydaje orzeczenie, nakładające na przedsiębiorstwo obowiązek uiszczenia podatku od ubytków kwasu węglowego w ciągu 14 dni od daty doręczenia orzeczenia.

§ 36. 1) Jeżeli kwas węglowy podlegający podatkowi, a przechowywany w magazynie wytwórni albo wywożony zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, ulegnie zniszczeniu, przedsiębiorca wytwórni może być zwolniony od zapłaty podatku od takiego kwasu węglowego, o ile o zniszczeniu zostanie zawiadomiony rejon kontroli skarbowej najpóźniej w ciągu 24 godzin po zajściu wypadku zniszczenia, bądź też w razie przewozów, w ciągu 24 godzin po otrzymaniu przez przedsiębiorcę wiadomości o wypadku.

2) Urzędnik rejonu przystąpi natychmiast do sprawdzenia otrzymanego doniesienia, a wyniki dochodzeń zostaną złożone w drodze służbowej izbie skarbowej do decyzji.

Księgi obrachunkowe i dokumenty.

§ 37. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest prowadzić: 1) księgę ważenia kwasu węglowego (wzór Nr. 1), 2) księgę podatku od kwasu węglowego (wzór Nr. 2), 3) księgę kredytów (wzór Nr. 3), 4) księgę zwrotów kwasu węglowego do wytwórni (wzór Nr. 4), 5) zeszyty świadectw przewozowych i spisów wywozowych (wzory Nr. 5 i 6).

§ 38. 1) Wpisów do ksiąg należy dokonywać wyraźnie atramentem; nie mogą one zawierać podskrobań i zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokładnie uwidocznione i w przepisowy sposób uskutecznione.

2) Wpisy na każdej stronie powinny być podsumowane i dodane do poprzedniego przeniesienia.

3) W końcu miesiąca sporządza przedsiębiorca obrachunek miesięczny i przesyła odpis ksiąg podatku od kwasu węglowego (wzór Nr. 2) za ubiegły miesiąc izbie skarbowej najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca. Odpis powinien być podpisany przez przedsiębiorcę wytwórni i poświadczony przez urzędnika kontroli skarbowej dozorującego wytwórnię.

§ 39. Dokumenty służące za podstawę wpisów do ksiąg (protokoły, wtórniki kolejowych listów przewozowych, spisy wywozowe, pokwitowania kasowe, odcinki blankietów nadawczych P. K. O. i t. p.) powinny być trwale umieszczone w teczkach i znajdować się przy księgach wytwórni, a na żądanie kontrolujących urzędników skarbowych powinny być im przedkładane do wglądu i rewizji.

§ 40. W końcu roku obrachunkowego (31 grudnia) przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zamknąć księgi obrachunkowe, a pozostałości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) zaświadcza kierownik rejonu kontroli skarbowej.

§ 41. Druk ksiąg, blankietów spisów wywozowych i świadectw przewozowych sporządza przedsiębiorca wytwórni swoim kosztem i staraniem i nie później niż dnia 1 listopada składa urzędowi skarbowemu do oparafowania.

§ 42. 1) Księgi i dokumenty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, obowiązany jest przedsiębiorca wytwórni przechowywać w ciągu 5 lat.

2) W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed upływem terminu wskazanego w ust. 1, księgi wraz z dokumentami powinny być przesłane do urzędu skarbowego najpóźniej w ciągu 14 dni po wyczerpaniu zapasów kwasu węglowego w wytwórni.

Zwrot kwasu węglowego do wytwórni.

§ 43. 1) Kwas węglowy wydany z wytwórni do rozwózkowej sprzedaży może być zwrócony do wytwórni.

2) Ilości kwasu węglowego zwróconego do wytwórni, jako pozostałe z rozwózkowej sprzedaży, mają być uwidocznione w spisie wywozowym, który towarzyszył przesyłce.

§ 44. Kwas węglowy zwrócony do wytwórni nie może być złożony do ogólnego magazynu kwasu węglowego, lecz powinien być przechowywany osobno po zapisaniu do księgi zwrotów kwasu węglowego do wytwórni.

§ 45. Powrotny przywóz kwasu węglowego do wytwórni nie daje przedsiębiorcy prawa do zwrotu podatku, ani nie wstrzymuje biegu kredytu podatkowego ewentualnie wykorzystanego przy wywozie takiego kwasu węglowego z wytwórni.

§ 46. Przy powtórny wywozie z wytwórni zwróconego kwasu węglowego należy zapisać go na rozchód w księdze zwrotów. W tym przypadku należy wystawić na przesyłkę spis wywozowy opatrzone napisem: „Powtórny wywóz”.

Zastępca przedsiębiorcy i pracownicy wytwórni.

§ 47. 1) O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy.

2) Ustanowienie zastępcy przedsiębiorcy wytwórni jest konieczne wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która z jakichkolwiek powodów nie może wypełniać osobiście lub nie wypełnia obowiązków, wynikających z przepisów ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego oraz z przepisów niniejszego rozporządzenia.

3) Zawiadomienie o ustanowieniu zastępcy powinno być poza przedsiębiorcą podpisane także i zastępcą na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

§ 48. Władzą właściwą do zażądania od przedsiębiorstwa wytwórni ustanowienia zastępcy przedsiębiorcy (art. 12 ust. 5) jest urząd skarbowy.

§ 49. 1) Orzeczenie o usunięciu pracownika wytwórni, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu takiego nadużycia współdziałał (art. 12 ust. 4), jak również zarządzenie w sprawie wstrzymania ruchu wytwórni wskutek nieustanowienia zastępcy lub nieusunięcia pracownika (art. 12 ust. 5) wydaje urząd skarbowy.

2) Po zastosowaniu się przedsiębiorcy do żądania władzy skarbowej (ust. 1) urząd skarbowy obowiązany jest niezwłocznie zezwolić na wznowienie ruchu wytwórni.

Przepisy przejściowe.

a) Zgłoszenie i sprawdzenie istniejących wytwórni.

§ 50. 1) Przedsiębiorcy wytwórni obowiązani są zgłosić urzędowi skarbowemu zapasy kwasu węglowego posiadanego w wytwórni w dniu wejścia w życie ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego w ciągu 3 dni od tej daty.

2) Przedsiębiorcy istniejących wytwórni, które były w ruchu przed dniem wejścia w życie ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego, obowiązani są zgłosić je w ciągu 3-ch dni od powyższej daty i złożyć w ciągu 30 dni od tej daty urzędowi skarbowemu załączniki wymienione w § 16, w dwóch egzemplarzach.

3) Wytwórnie wymienione w ust. 2 podlegają sprawdzeniu (weryfikacji) w trybie określonym w §§ 17, 18, 20 i 21, o ile wyrabiają albo zamierzają wyrabiać kwas węglowy.

4) Sprawdzenie wytwórni wymienionych w ust. 2 nie powoduje przerwy w ich ruchu, o ile przedsiębiorcy wykonają w oznaczonym terminie zmiany i uzupełnienia w urządzeniach tych wytwórni, określone przez izbę skarbową.

b) Opodatkowanie zapasów kwasu węglowego poza wytwórniami.

§ 51. Kto w dniu 31 marca 1935 r. posiada kwas węglowy bądź na składach poza magazynami wytwórni, bądź w miejscach sprzedaży, bądź w przedsiębiorstwach używających kwasu węglowego do produkcji przemysłowej (wytwórnie wody sodowej, lemoniad, browary, restauracje i t. p.), w ilościach przewyższających 10 kg, obowiązany jest zgłosić całą posiadaną ilość kwasu węglowego w ciągu 10 dni od powyższej daty rejonowi kontroli skarbowej, pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

1) swoje imię i nazwisko lub firmę,

2) ilość posiadanego kwasu węglowego i

3) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego kwasu węglowego.

§ 52. 1) Kontrola skarbową wciągnie wniesione zgłoszenie do założonego na ten cel wykazu, opatry je numerem pozycji, o ile możliwości sprawdzi, czy treść zgłoszenia odpowiada rzeczywistości, obliczy przypadającą należność podatkową, wypisze na obu egzemplarzach zgłoszenia kwotę podatku i kasę skarbową, w której należy zapłacić podatek od kwasu węglowego, poczem zwróci jeden egzemplarz zgłoszenia osobie, która je złożyła, a drugi dołączy do swego wykazu.

2) Podatek od zapasów kwasu węglowego (§ 51) powinien być uiszczony do dnia 20 kwietnia 1935 r.

§ 53. Kontrola skarbową, w miarę możliwości, nie czekając na zgłoszenia (§ 50 ust. 1 i § 51) ustali i spisze bezzwłocznie zapasy kwasu węglowego, podlegające opodatkowaniu i dopilnuje terminowego uiszczenia podatku od tych zapasów.

§ 54. Kwas węglowy, znajdujący się w transporcie w dniu 31 marca 1935 r., obowiązany jest zgłosić odbiorca do opodatkowania w sposób określony w §§ 51 i 52 w ciągu 5 dni po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia, o ile posiadany zapas wraz z ilością otrzymaną z transportu przekracza 10 kg.

§ 55. 1) Kontrola skarbową przedstawi wykazy i zgłoszenia do dnia 15 maja 1935 r. urzędowi skarbowemu wraz z uwagami co do zapłaty podatku, a ten przedstawi je wraz ze swymi wykazami izbie skarbowej do dnia 1 czerwca 1935 r.

2) Izby skarbowe przedstawią Ministerstwu Skarbu do dnia 15 czerwca 1935 r. sumaryczne wykazy kwasu węglowego zgłoszonego do opodatkowania (§ 51 i 54) oraz kwot należnego i zapłaconego podatku.

Przepis końcowy.

§ 56. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1935 r. Nr. 23, poz 156).

K S I Ę G A P O D A T K U
od kwasu węglowego wytwórni..... w.....

za rok 19.....

(strona wewnętrzna 1)

P R Z Y C H Ó D										R O Z C H Ó D											O g ó ł e m wydano kwasu węglowego w kg.												
L. p.	D a t a	Otrzymano kwasu węglowego butli o pojemności								Waga netto kwasu węglowego w kg.	D a t a w y d a n i a	K o m u i d o k ą d	N r. ś w i a d e c t w a p r z e w o z o w e g o	Wydano za opłatą podatku butli o pojemności						Wydano butli bez opłaty podatku													
		8 kg.				10 kg.								Waga netto kwasu węglowego w kg.		z a g r a n i c ę			d o c e l ó w p r z e m y s ł .														
		8	10	20	30	8	10	20	30					8	10	8	10	8	10	8		10											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32		
		z przeniesienia																															
		do przeniesienia																															

(strona wewnętrzna 2)

N A L Ę Ż N O Ś Ć				W P Ł A C O N O						P O Z O S T A J E D O Z A P Ł A T Y						U W A G I															
podatku spożywczego		10% dodatku nadzwyczaj- nego		Kasa	Data	Pozycja dziennika przychodu	Podatku spożywczego		10% dodatku nadzwyczaj- nego		Zakredyto- wanego podatku		R a z e m																		
Zł	gr	Zł	gr				Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr																	
33		34					35	36	37	38	39	40	41	42	43																

K S I Ę G A   K R E D Y T Ó W

na rok 19.....

L. P.	Udzielono kredytu				Cofnięto kredyt				Wykorzystano kredytu			Termin płatności	Kredyt wznow. przez zapła- cenie za kredytow. należności				Pozostało wolnego kredytu		Obliczenie odsetek				Uwagi
	Zarządzenie		Na jaki termin	Na kwotę		Zarządzenie		Na kwotę	pozycja księgi podatku	Na kwotę	Kasa		Data	Pozycja dziennika przychodu	Podatku spożyw- czego				za czas		Stopa procentowa	Kwota należnych odsetek	
	Data	Nr.		zł	gr	Data	Nr.								zł	gr	zł	gr	od	do		zł	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów
Państwowych w.....
Odcinek świadectwa przewozowego Nr.....
na przewóz kwasu węglowego z wytwórni
w.....

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Nr. Nr. butli	Ilość butli o pojemności							Waga netto kwasu węglowego w kg.	Rodzaj Ilość Numery		
		8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.					plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Dnia..... 19

(Podpis wysyłającego)

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem.

Dnia..... 19

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów
Państwowych w.....
Wtórnik świadectwa przewozowego Nr.....
na przewóz kwasu węglowego z wytwórni
w.....

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Nr. Nr. butli	Ilość butli o pojemności							Waga netto kwasu węglowego w kg.	Rodzaj Ilość Numery		
		8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.					plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Dnia..... 19

Podpis

Poświadczenie odprawy.
Ze świadectwem przewozowym sprawdziłem.
Powyższy towar załadowano do wagonu
Nr..... zabezpieczonego plombą urzędową Nr.....

Dnia..... 19

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia..... 19
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego.....
b) co do ilości.....
2) został odprawiony zagranicę dnia..... 19

dnia..... 19

Pieczęć i podpis urzędnika celnego

Wzór Nr. 5
do § 37.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów
Państwowych w.....
Świadectwo przewozowe Nr.....
na przewóz kwasu węglowego z wytwórni
w.....

Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Nr. Nr. butli	Ilość butli o pojemności							Waga netto kwasu węglowego w kg.	Rodzaj Ilość Numery		
		8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.					plomb urzędowych		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Dnia..... 19

Podpis

Poświadczenie odprawy.
Z wtórnikiem świadectwa przewozowego sprawdziłem.

Powyższy towar załadowano do wagonu
Nr..... zabezpieczonego plombą urzędową Nr.....
Dnia..... 19

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia..... 19
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego.....
b) co do ilości.....
2) został odprawiony zagranicę dnia..... 19

dnia..... 19

Pieczęć i podpis urzędnika celnego

SPIS WYWOZOWY Nr.

WYWIEZIONO KWASU WĘGLOWEGO										ZWRÓCONO KWASU WĘGLOWEGO								
Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Nr. butli	Ilość butli o pojemności							Ogólna ilość kwasu wę- glowego w kg.	Nr. butli	Ilość butli o pojemności							Ogólna ilość kwasu wę- glowego w kg.
		8 kg.	10 kg.								8 kg.	10 kg.						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Grzbiet
spisu wywo-
zowego
Nr .....

Podpis przedsiębiorcy

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 marca 1935 r.

o ustaleniu cen sprzedażnych czystej wódki monopolowej o mocy 55°.

Na podstawie art. 41 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) zarządzam co następuje:

§ 1. Detaliczne ceny sprzedażne czystej wódki monopolowej zwykłej o mocy 55° łącznie z butelką ustala się, jak następuje:

za 1 litr	—	zł 5.—
„ 1/2 „	—	„ 2,55
„ 1/4 „	—	„ 1,35

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 kwietnia 1935 r. Nr. 24, poz. 167).

216.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1935 r.

o wypuszczeniu 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Podaje się do wiadomości, że na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 122) zarządzone zostało wypuszczenie 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej na warunkach, określonych wyżej powołaną ustawą i rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 154).

3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną wypuszcza się z datą 1 maja 1935 r. w obligacjach na okaziciela po 100 złotych w złocie każda obligacja.

Cena sprzedażna obligacji pożyczki wynosi złotych 100 za jedną obligację wartości imiennej 100 złotych w złocie.

Kwota pożyczki będzie ustalona po zamknięciu subskrypcji zgodnie z postanowieniem § 3 ust. 2 powołanego rozporządzenia, w myśl którego subskrypcja, opłacona gotowizną, może być przyjęta tylko do wysokości 150.000.000 złotych.

Oprocentowanie stałe pożyczki wynosi 3 od 100 w stosunku rocznym. Odsetki płatne są trzy razy do roku w dniach 2 stycznia, 1 maja i 1 września.

Niezależnie od oprocentowania stałego ustanowione są dla pożyczki premje 2-ch rodzajów:

a) premje w postaci wygranych, losowane trzy razy do roku w kwotach, ustalonych w § 8 powołanego rozporządzenia,

b) premje w postaci nadpłaty przy wykupie obligacyj wylosowanych do umorzenia w wysokości od 20 do 30% ponad wartość imienną obligacji.

Pożyczka ulega umorzeniu w ciągu lat 40 w drodze losowań amortyzacyjnych, odbywających się co cztery miesiące, począwszy od dnia 1 września 1945 r.

Splata kapitału oraz wypłata odsetek i premij pożyczki nastąpi w złotych w złocie.

W myśl § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 154) ustala się następujące warunki subskrypcji na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną:

Subskrypcję przyjmować będą: Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztowa Kasa Oszczędności, banki związkowe, komunalne kasy oszczędności, Centralna Kasa Spółek Rolniczych oraz inne upoważnione instytucje finansowe, których lista zostanie dodatkowo ustalona.

Od urzędników państwowych oraz od pracowników monopolów, banków, przedsiębiorstw i funduszy państwowych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i ubezpieczalni społecznych subskrypcja będzie przyjmowana za pośrednictwem ich władz asygnujących.

Właściciele obligacji 6% Pożyczki Narodowej mogą niemi opłacać do 50% subskrybowanej przez siebie kwoty na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną.

Za właścicieli obligacji Pożyczki Narodowej uważa się pierwonabywców oraz osoby, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu, dokonanego za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

Część subskrypcji, przypadająca do uiszczenia w gotowiznie, może być wpłacona w 10-ciu równych ratach miesięcznych, z których pierwsza płatna jest przy subskrypcji, następne zaś, począwszy od dnia 1 czerwca 1935 r., do dnia 5 każdego miesiąca.

Obligacje 6% Pożyczki Narodowej, wpłacane na subskrypcję, winny być złożone równocześnie z wpłatą pierwszej raty.

Osoby, opłacające jednorazowo całkowitą swoją subskrypcję gotowizną lub też gotowizną i obligacjami 6% Pożyczki Narodowej, otrzymują obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej ze wszystkimi kuponami.

Osoby, opłacające subskrypcję w dziesięciu ratach miesięcznych, otrzymują obligacje 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej z kuponem, płatnym w dniu 1 maja 1936 r.

Sumy, wpłacane na subskrypcję gotowizną oraz obligacjami 6% Pożyczki Narodowej, będą uważane jako zadatek i zarachowane stosunkowo na pokrycie ceny każdej poszczególnej subskrybowanej obligacji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Subskrypcja na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną otwarta będzie w dniu 10 kwietnia 1935 r. i trwać będzie do dnia 10 maja 1935 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 2 kwietnia 1935 r. Nr. 77, poz. 110).

stał ustalony w drodze ugody, zawartej w dniu 18 lipca 1933 r. przez kuratora ubezpieczających z Zakładem Ubezpieczeń na życie w Poznaniu i zatwierdzonej przez Sąd Okręgowy w Poznaniu uchwałą z dnia 19 lipca 1933 r. L. R. W. P. 11/25, sprostowaną przez tenże Sąd w dniu 20 grudnia 1934 r. W myśl powyższej ugody współczynnik przerachowania wynosi 0.017632 zł za 1 mk. waluty niemieckiej.

Dyrektor Państwowego Urzędu
Kontroli Ubezpieczeń:

(—) *St. Korwin-Piotrowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 4 kwietnia 1935 r. Nr. 79, poz. 114).

217.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1935 r.

o przesunięciu terminu wymiany talonu od obligacji 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

Podaje się do wiadomości, że termin rozpoczęcia wymiany talonu od obligacji 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. ustalony obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1934 r. („Monitor Polski” Nr. 297, poz. 408) na dzień 1 kwietnia 1935 r., zostaje przesunięty na dzień 15 czerwca 1935 r. Termin zakończenia wymiany ustalony powołaniem wyżej obwieszczeniem na dzień 31 marca 1936 r. zostaje przesunięty na dzień 15 czerwca 1936 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Wł. Baczyński,*
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 75, poz. 105).

218.

OBWIESZCZENIE PAŃSTWOWEGO URZĘDU KONTROLI UBEZPIECZEŃ

z dnia 25 marca 1935 r.

o spółczynniku dla przerachowania zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń na życie w Poznaniu.

Na zasadzie § 18 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń podaje do publicznej wiadomości, że spółczynnik dla przerachowania zobowiązań zakładu ubezpieczeń, dawniej Posensche Provinzial Lebensversicherungsanstalt — obecnie Zakład Ubezpieczeń na życie w Poznaniu — wobec wierzycieli, uprawnionych z umów ubezpieczenia na życie, zawartych przed dniem 31 grudnia 1918 r., zo-

219.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 29 marca 1935 r.

w sprawie wykazu związków spółdzielczych, posiadających w dniu 1 kwietnia 1935 r. prawo dokonywania rewizji, oraz spisu czasopism, przeznaczonych do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni związkowych.

I. Związki spółdzielni polskich.

1) Związek Spółdzielni Rolniczych i Zagospodarowanych - Gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni:

A. oszczędnościowo-pożyczkowych:

- a) powszechnych (typ 4),
- b) rolniczych (typ 5),
- c) innych (typ 7),

B. rolników:

- a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
- b) zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
- c) mleczarskich (typ 10),
- d) innych przetwórczych (typ 11),
- e) pomocniczych (typ 12),

C. robotników i pracowników:

- a) wiejskich wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
- b) spółnot rolnych (typ 15),

D. konsumentów:

- a) spółdzielczych domów ludowych (typ 3),

E. rzemieślniczych (typ 13).

Organami do ogłoszeń są: „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych” lub „Poradnik Spółdzielni” z tem, że statuty spółdzielni, zrzeszonych w tym Związku, oznaczają jeden z wymienionych wyżej organów.

2) Wołyński Związek Spółdzielczy „Hurt“, Spółdzielnia z odp. udz. w Łucku

na obszarze województwa wołyńskiego dla spółdzielni:

A. rolników:

- a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8).

Organem do ogłoszeń jest: „Wspólna praca — Spilna pracia” w Łucku.

3) Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni:

A. konsumentów:

- a) spożywców (typ 1),
b) wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),

B. robotników i pracowników:

- a) wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
b) pracy (typ 15).

Organ do ogłoszeń: „Społem” w Warszawie.

4) Związek Rewizyjny Spółdzielni Wojskowych w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni wojskowych:

A. konsumentów:

- a) spożywców (typ 1),
b) wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),

B. oszczędnościowo - pożyczkowych:

- a) urzędniczych i pracowniczych (typ 6).

Organ do ogłoszeń: „Wojskowy Przegląd Spółdzielczy — Społem” w Warszawie.

5) Związek Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni:

A. oszczędnościowo - pożyczkowych:

- a) urzędniczych i pracowniczych (typ 6),

B. konsumentów:

- a) mieszkaniowych i budowlanych (typ 2),

C. robotników i pracowników:

- a) pracy (typ 15).

Organ do ogłoszeń: „Spólnota Pracy” w Warszawie.

II. Związki spółdzielni ukraińskich i ruskich.

1) Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie

na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego dla następujących typów spółdzielni ukraińskich:

A. konsumentów:

- a) spożywców (typ 1),
b) wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),

B. oszczędnościowo - pożyczkowych:

- a) powszechnych (typ 4),
b) rolniczych (typ 5),
c) innych (typ 7),

C. rolników:

- a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
b) zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
c) mleczarskich (typ 10),
d) innych przetwórczych (typ 11),
e) pomocniczych (typ 12),

D. rzemieślniczych (typ 13),

E. robotników i pracowników:

- a) wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
b) pracy (typ 15).

Organ do ogłoszeń: „Hospodarsko - Koope-ratywnyj Czasopys” we Lwowie.

2) Związek Rewizyjny Ruskich Spółdzielni we Lwowie

na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego dla następujących typów spółdzielni ruskich:

A. konsumentów:

- a) spożywców (typ 1),
b) wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),

B. oszczędnościowo - pożyczkowych:

- a) powszechnych (typ 4),
b) rolniczych (typ 5),
c) innych (typ 7),

C. rolników:

- a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
b) zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
c) innych przetwórczych (typ 11),
d) pomocniczych (typ 12),

D. rzemieślniczych (typ 13),

E. robotników i pracowników:

- a) wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
b) pracy (typ 15).

Organ do ogłoszeń: „Koope-ratywnyj Wistnyk” we Lwowie.

III. Związki spółdzielni żydowskich.

1) Związek Żydowskich Spółdzielni w Polsce, z siedzibą w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni żydowskich:

A. oszczędnościowo - pożyczkowych:

- a) powszechnych (typ 4),
b) innych (typ 7),

B. rolników:

- a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),

C. rzemieślniczych (typ 13).

Organ do ogłoszeń: „Ruch Spółdzielczy” w Warszawie.

2) Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie

na obszarze Rzeczypospolitej dla następujących typów spółdzielni żydowskich:

- A. oszczędnościowo - pożyczkowych:
  - a) powszechnych (typ 4),
  - b) innych (typ 7),
- B. rzemieślniczych (typ 13).

Organ do ogłoszeń: „Spółdzielczość Kupiecka” w Warszawie.

IV. Związki spółdzielni niemieckich.

1) Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce, z siedzibą w Poznaniu

na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego, śląskiego, warszawskiego i łódzkiego dla następujących typów spółdzielni niemieckich:

- A. konsumentów:
  - a) spożywców (typ 1),
  - b) wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),
- B. oszczędnościowo - pożyczkowych:
  - a) powszechnych (typ 4),
  - b) innych (typ 7),
- C. rzemieślniczych (typ 13),
- D. robotników i pracowników:
  - a) wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
  - b) pracy (typ 15).

na obszarze tychże województw prócz pomorskiego dla następujących typów spółdzielni niemieckich:

- A. oszczędnościowo - pożyczkowych:
  - a) rolniczych (typ 5),
- B. rolników:
  - a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
  - b) zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
  - c) innych przetwórczych (typ 11),
  - d) pomocniczych (typ 12).

na obszarze województw: poznańskiego i śląskiego dla spółdzielni niemieckich:

- A. rolników:
  - a) mleczarskich (typ 10).

Organ do ogłoszeń: „Landwirtschaftliches Zentralwochenblatt für Polen” w Poznaniu.

2) Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu

na obszarze województwa pomorskiego dla następujących typów spółdzielni niemieckich:

- A. oszczędnościowo - pożyczkowych:
  - a) powszechnych (typ 4),
  - b) rolniczych (typ 5),
  - c) innych (typ 7),
- B. rolników:
  - a) zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
  - b) zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
  - c) mleczarskich (typ 10),
  - d) innych przetwórczych (typ 11),
  - e) pomocniczych (typ 12).

Organ do ogłoszeń: „Der Landbund—Raiffeisenbote für Pommerellen” w Grudziądzu.

Przewodniczący:
(—) K. Pomijański

220.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 5 kwietnia 1935 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzenia rewizji w spółdzielniach.

LISTA 7.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.) ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji w następujących związkach:

I. W Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych R. P. w Warszawie:

- 1) Sokołowski Marjan, jako członek zarządu,
- 2) Dr. Jan Niezgodą, jako członek zarządu,
- 3) Mizelski Władysław.

II. W Związku Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu:

- 1) Wollmann Karol, jako dyrektor Związku.

III. W Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych R. P. w Warszawie:

- 1) Inż. Wowk Michał.

Przewodniczący:
(—) K. Pomijański

221.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 5 kwietnia 1935 r.

o utraceniu prawa rewidentów do przeprowadzenia rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817) ogłaszam, że w związku z utratą przez niektóre związki prawa dokonywania rewizji, równocześnie utracili prawo przeprowadzania rewizji rewidenci w następujących związkach:

z dniem 1 kwietnia 1935 r.

I. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Warszawie:

1) Załuski Piotr Paweł	(zaw. list Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Tomczykowski Bolesław	{ " " " " " " " },
3) Witwicki Wiktor	{ " " " " " " " },
4) Czachyra Adam	{ " " " " " " " },
5) Kański Edward	{ " " " " " " " },
6) Hajkowski Franciszek	{ " " " " " " " },
7) Kokociński Antoni	{ " " " " " " " },
8) Poncet Stanisław	{ " " " " " " " },
9) Tawrel Paweł	{ " " " " " " " },
10) Cholewa Władysław	(zaw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.),
11) Banaszkiwicz Mieczysław	{ " " " " " " " },
12) Dietz Wiktor	{ " " " " " " " },
13) Olechno Huszcza Otton	{ " " " " " " " },
14) Kurczych Andrzej	{ " " " " " " " },
15) Szostakowski Kazimierz	{ " " " " " " " },
16) Andrzejewski-Andrzejczak Antoni	{ " " " " " " " },
17) Ciołkowski Józef Jan	{ " " " " " " " },
18) Duszyński Marjan Bogumił	{ " " " " " " " },
19) Naskalski Stanisław	{ " " " " " " " },
20) Bruszewski Adam	{ " " " " " " " },
21) Hek Feliks	{ " " " " " " " },
22) Frant Jan	{ " " " " " " " },
23) Kobziński Stanisław	{ " " " " " " " },
24) Piechatzek Roman	{ " " " " " " " },
25) Rękawek Antoni	{ " " " " " " " },
26) Sadlicki Jan	{ " " " " " " " },
27) Inż. Truszyński Antoni	{ " " " " " " " },
28) Ciechanowski Antoni	{ " " " " " " " },
29) Gidyński Jan	{ " " " " " " " },
30) Niemirowski Bronisław	{ " " " " " " " },
31) Pietrzak Anzelm	{ " " " " " " " },
32) Szulecki Bolesław	{ " " " " " " " },

II. W Patronacie Spółdzielni Rolniczych we Lwowie:

1) Poznański Antoni	(zaw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Bogdanowicz Eugenjusz	{ " " " " " " " },
3) Składzień Józef	{ " " " " " " " },
4) Kania Jan	{ " " " " " " " },
5) Buzdygan Jan	{ " " " " " " " },
6) Chmiółek Marjan	{ " " " " " " " },
7) Kałuski Jerzy	{ " " " " " " " },
8) Kruczkowski Seweryn	{ " " " " " " " },
9) Kowalski Wiesław	(zaw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.),
10) Lupa Stanisław	{ " " " " " " " },
11) Mordawski Kazimierz	{ " " " " " " " },
12) Perek Józef	{ " " " " " " " },
13) Ślimakowski Wacław	{ " " " " " " " },
14) Tryczyński Julian	{ " " " " " " " },
15) Ziarko Tadeusz	{ " " " " " " " },
16) Bogacz Stanisław	{ " " " " " " " },
17) Bujak Jan	{ " " " " " " " },
18) Dihm Teofil	{ " " " " " " " },
19) Kałkowski Józef	{ " " " " " " " },
20) Kurpisz Wiktor	{ " " " " " " " },
21) Lamers Stanisław	{ " " " " " " " },
22) Lejczak Kazimierz	{ " " " " " " " },
23) Mach Edward	{ " " " " " " " },
24) Sander Zbigniew	{ " " " " " " " },
25) Weydlich Kazimierz	{ " " " " " " " },

III. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Toruniu:

1) Chrzastowski Krzysztof	(zaw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31, z 1934 r.),
2) Sieniawski Władysław	{ " " " " " " " },

IV. W Związku Rewizyjnym Polskich Spółdzielni Raiffeisena-Stefczyka w Katowicach:

1) Krzeński Henryk	(zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Buchalik Henryk	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31, z 1934 r.),
3) Materny Eryk	{ " " " " " " " },
4) Janecki Maksymilian	{ " " " " " " " },

V. W Związku Spółek Rolniczych Spółdz. z o. o. w Cieszynie:

1) Piwko Karo	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.).

VI. W Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu:

1) Nowakowski Adam	(zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Szałkowski Lucjan	{ " " " " " " " },
3) Preibisz Stefan	{ " " " " " " " },
4) Koźlik Roman	{ " " " " " " " },
5) Lipowicz Roman	{ " " " " " " " },
6) Leyk Wieniżysław vel Lejek Wacław	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.),
7) Siwiński Adam	{ " " " " " " " },
8) Wierzbicki Leon	{ " " " " " " " },
9) Kropacz Jan	{ " " " " " " " },
10) Mag. Styło Czesław	{ " " " " " " " },
11) Chmielewski Witold	{ " " " " " " " },
12) Norek Jakób	{ " " " " " " " },

VII. W Związku Spółdzielni Polskich w Warszawie:

1) Gadomski Wacław	(zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Mazurkiewicz Władysław Ludwik	{ " " " " " " " },
3) Peczelewicz Witold	{ " " " " " " " },
4) Smolikowski Eugenjusz	{ " " " " " " " },

VIII. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie:

1) Wiszniewski Witold	(zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Dębski Jan	{ " " " " " " " },
3) Dr. Amrogowicz Stanisław	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.),
4) Walter Zygmunt	{ " " " " " " " },
5) Dr. Marszałek Józef	{ " " " " " " " },
6) Sendor Józef	{ " " " " " " " },
7) Sierpowski Władysław	{ " " " " " " " },
8) Dobrowolski Józef	{ " " " " " " " },

IX. W Związku Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce — Lwów:

z dniem 1 stycznia 1935 r.

1) Bolek Rudolf	(zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.),
2) Müller Józef	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.),
3) Keipper Rudolf	{ " " " " " " " },
4) Wolf Edward	{ " " " " " " " },

X. W Związku Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce — w Warszawie: obecnie w Związku Żydowskich Spółdzielni w Polsce — w Warszawie:

z dniem 1 marca 1935 r.

1) Einziger Jakób Dawid	(zatw. list. Nr. 1 Dz. U. M. Sk. Nr. 31 z 1934 r.).

XI. W Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie:

z dniem 1 kwietnia 1935 r.

1) Dąbrowski Saturnin	(zatw. list. Nr. 4 Dz. U. M. Sk. Nr. 35 z 1934 r.).

Przewodniczący:
(—) K. Pomijański

222.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1935 r.

w sprawie częściowej zmiany załącznika do zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 sierpnia 1933 r. ustalającego granice i siedziby rejonów kontrolnych w organizacji kontroli skarbowej.

W załączniku do zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 sierpnia 1933 r. w sprawie ustalenia granic i siedzib rejonów kontrolnych w organizacji kontroli skarbowej (Mon. Polski Nr. 209 poz. 234, Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 27 poz. 244) wprowadza się następujące zmiany:

Nazwę 3 rejonu kontrolnego w okręgu Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Katowicach zmienia się z „Królewskiej Huty” na „Chorzów”.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

223.

WYKŁADNIA**ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 430: (art. 47). Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 24 listopada 1934 r. L. Rej. 890/31 uznał, że jeżeli odwołujący się nie załączył do odwołania pisma, podlegającego opłacie ani też odpisu uwierzytelnionego (mimo że ani oryginał, ani odpis uwierzytelniony nie znajduje się w urzędzie skarbowym lub w izbie skarbowej) i jeżeli odwołujący się uzasadnia niezastosowanie się do przepisu, zawartego w zdaniu drugim ustępu pierwszego art. 47 u. o. s. tem, że pisma o którym mowa, nie posiada, to władza odwoławcza ma prawo ustalić treść zakwestjonowanego pisma na podstawie danych, znajdujących się w aktach, w szczególności w protokole z kontroli stemplowej i nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów innego rodzaju, zaofiarowanych przez odwołującego się (L. D. V. 1619/5/35).

Nr. 431: (art. 72). Wykładnia niniejsza dotyczy następujących czterech stanów faktycznych:

1) Osoba X, zawarłszy z osobą Y umowę o sprzedaż towarów i dostarczywszy towary osobie Y, przesłała osobie Y list, sporządzony na papierze firmowym (wymieniający firmę X), stwierdzający dostarczenie towarów, wymienia-

jący ich rodzaj, ilość (zapomocą określenia „wagon”) i numer wagonu oraz zawierający prośbę o „nadesłanie równowartości”, kwota „równowartości” (cena) nie została wymieniona. Nadto list powołuje się (w formie „W załączeniu przesyłam Panu”) na pismo, załączone do listu. Załącznikiem zaś listu było zestawienie, niewymieniające żadnej firmy, a zawierające wymienienie rodzaju towarów, ich ilość w kilogramach, numer wagonu (ten sam co w owym liście) **oraz cenę.**

2) Przypadek 2 różni się tem od przypadku 1, że list **nie powołuje się** na załącznik. Łączność obu pism polega więc na tem, że obydwa wymieniają ten sam rodzaj towarów, tę samą ilość (przez użycie określenia „wagon”) i ten sam numer wagonu. (Pozatem niema różnicy: w szczególności więc w liście nie wymieniono ceny, a wymieniono ją w załączniku).

3) Osoba X, sprzedawszy towary osobie Y i dostarczywszy te towary, przesłała osobie Y jednocześnie dwa pisma: Pismo pierwsze wymienia firmę X oraz ilość i rodzaj dostarczonych towarów, nie wymienia jednak ich ceny (jest więc jedynie specyfikacją towarów); zawiera prośbę „o uregulowanie należności”. Pismo drugie (na które osoba X powołała się w piśmie pierwszym w formie „Równocześnie załączam”) jest kopją pisma, które osoba X wystosowała do banku N, a którym osoba X zawiadomia ów bank, że od osoby Y wpłynie kwota, w piśmie dokładnie określona.

4) Osoba X, sprzedawszy towary osobie Y i dostarczywszy te towary, przesłała osobie Y jednocześnie dwa pisma: Pierwsze, określone w aktach jako wzór „A”, sporządzone na papierze firmowym (wymieniające firmę X) zawiera zawiadomienie o obciążeniu konta osoby Y pewną kwotą ściśle oznaczoną; pismo to zostało zaopatrzone w adnotację „Dział **Okopowych**”. Pismo drugie, określone w aktach jako „wzór B”, nie ujawniające żadnej firmy, wymienia rodzaj towarów, mianowicie **ziemniaki**, ich ilość i cenę, a mianowicie kwotę tę samą, którą podaje wzór A.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokami: z dnia 17 października 1934 r. L. Rej. 1024/32 (dotyczącym stanów faktycznych 1,2) z dnia 17 grudnia 1934 r. L. Rej. 7529/31 (co do stanu faktycznego 3) i z dnia 24 listopada 1934 r. L. Rej. 890/31 (co do stanu faktycznego 4) oddalił skargi na orzeczenia, utrzymujące w mocy nakazy płatnicze, któremi zostały wymierzone opłaty stemplowe w myśl art. 72 u. o. s.

Decyzję w przypadku 3 (nie różniącym się istotnie od przypadków 1 i 2) Najwyższy Trybunał Administracyjny umotywował w sposób następujący: „Oba pisma pozostawały z sobą łącznie i treść kopji listu, będącego załącznikiem specyfikacji, uzupełniała treść specyfikacji. Tak też oba pisma traktowała skarżąca firma, skoro do nabywcy towaru wysłała je łącznie. Specyfikacja powyższa oraz jej za-

łącznik, wymieniając ilość i jakość wysłanego towaru oraz należytość za tenże towar, spełniały tę samą rolę, jaką spełniają pisma, o których mówi ustęp 1 art. 72 u. o. s. Okoliczność, iż cena towaru podana została w oddzielnym egzemplarzu, jak również, że egzemplarz ten był kopją listu, wystosowanego do instytucji bankowej, jest — wobec przepisu ustępu 3 art. 72 u. o. s., który głosi, że forma pisma jest obojętna — bez znaczenia."

W przypadku 4 motywacja wyroku jest następująca: „Nie można odmówić władzy skarbowej prawa do korzystania, dla ustalenia rodzaju czynności prawnej, którą stwierdza pismo (art. 6 u. o. s.), także w danych, leżących poza treścią konkretnego pisma, a w szczególności mieszczących się w innych pismach . . . . Napis „Dział Okopowych” ujawnia związek obciążenia konta z transakcją towarową. Jeśli więc władza, oceniając korespondencję wzór A, z uwzględnieniem tego napisu oraz wymienienia w niej sumy pieniężnej i w łączności z niezaprzeczeniem przez stronę, iż pismo dotyczyło transakcji, określonej bliżej w korespondencji wzór B, zawierającej dane co do wysyłki towaru, jego rodzaju oraz kosztów i prowizji w łącznej kwocie 2.940 zł., — uznała (art. 6 u. o. s.) pismo wzór A za pismo, wymieniające towar, dostarczony przez wystawcę pisma odbiorcy, cenę i nazwisko (firmę) wystawcy, to Najwyższy Trybunał Administracyjny nie mógł się dopatrzeć w ustaleniu przez pozwaną władzę opłaty stemplowej według art. 72 zarzuconej w skardze obrazy prawa“ (L. D. V. 9125/5/35).

224.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 marca 1935 r.

L. D. I. 11508/Em/35

w sprawie zaliczania okresów działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W związku z wejściem w życie przepisów wykonawczych o zaliczaniu czynnej działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej, przewidzianych w art. 37 p. 6 i art. 50 (ustęp ostatni) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20 z 1934 r., poz. 160), a zawarty w § 67 rozporządzenia wykonaw-

czego do powołanej wyżej ustawy emerytalnej (Dz. U. R. P. Nr. 60 z 1934 r. poz. 513) w wielu wypadkach zgłaszający swoje uprawnienia z tego tytułu, mimo wskazówek zawartych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 26 października 1934 r. L. D. I. 57075/Em/34, przedstawiają wnioski o zaliczenie okresów służby odbytej w polskich formacjach i organizacjach wojskowych jako to w Polskiej Organizacji Wojskowej, Strzelcu, Organizacji Bojowej Polskiej Partii Socjalistycznej i innych wymienionych szczegółowo w § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72) uzupełnionego rozporządzeniem tegoż Ministra z dnia 13 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 568).

Służba w tych formacjach i organizacjach wojskowych mieści się w pojęciu czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, podlega ona jednak zaliczeniu do wysługi emerytalnej jako służba wojskowa na zasadzie art. 105, 92 i 37 p. 3 ustawy emerytalnej, a w razie pełnienia jej podczas wojny podlega zaliczeniu w wymiarze podwójnym.

Natomiast postanowienia art. 37 p. 6 i art. 50 (ustęp ostatni) ustawy emerytalnej wprowadzone zostały w życie w tym celu, aby umożliwić zaliczenie do wysługi emerytalnej funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych tych okresów czynnej działalności niepodległościowej i odbywania kar za taką działalność, które to okresy nie zostały objęte art. 105 ustawy emerytalnej i wyżej wspomnianem rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych. Zaliczenie okresów tej działalności i poniesionych za nią kar w myśl powołanego wyżej § 67 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej uzależnione jest od pewnych specjalnych warunków, jako to: udowodnienia w sposób przewidziany §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 237), stwierdzenia nadania Krzyża lub Medalu Niepodległości, zakwalifikowania przez Komisję Kwalifikacyjną. Pozatem omawiana czynna działalność niepodległościowa i odbyte za nią kary podlegają zaliczeniu tylko w wymiarze pojedynczym.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu prosi o zwrócenie uwagi interesowanych osób, że okresy służby w polskich formacjach i organizacjach wojskowych, wymienionych w rozporządzeniach Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72) i z dnia 13 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 568), jako zaliczalne do wysługi emerytalnej przy przejściu w stan spoczynku z samego prawa na podstawie art. 105, 92 i 37 p. 3 nie podlegają zgłoszeniu i rozpatrywaniu w trybie § 67 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej przez Komisję Kwalifi-

kacyjną dla spraw zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Druża sprawa domagająca się bliższego wyjaśnienia ubiegającym się o zaliczenie działalności niepodległościowej do wystugi emerytalnej dotyczy sposobu udowodnienia okresów omawianej działalności. Udowodnienie okresów kar pozbawienia wolności, administracyjnego zesłania lub przebywania w aresztach zapobiegawczych (§ 67 p. 1 lit. a) jest stosunkowo ułatwione przez możliwość uzyskania wyroków sądowych, orzeczeń administracyjnych lub zaświadczeń z archiwów państwowych. Natomiast na uzasadnienie zgłaszanych okresów samej działalności niepodległościowej lub w wypadkach braku dowodów z dokumentów, zainteresowani przedstawiają przeważnie zaświadczenia stowarzyszeń byłych więźniów politycznych oraz zaświadczenia świadków niejednokrotnie w odpisach.

Otóż Ministerstwo Skarbu prosi o wyjaśnienie zainteresowanym, że zaświadczenia stowarzyszeń byłych więźniów politycznych informujące o przebiegu działalności niepodległościowej mogą być w myśl art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) brane pod uwagę, jednak pod warunkiem jednoczesnego wskazania w zaświadczeniu źródła, skąd dane stowarzyszenie zaczerpnęło swoje informacje, a to w celu umożliwienia władzy sprawdzenia podanych okoliczności.

Co się tyczy zeznań świadków, to do tych w myśl § 67 p. 6 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej i § 8 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia b. skazańców politycznych mają także zastosowanie postanowienia wyżej powołanego rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym w szczególności art. 20 p. 3 i art. 61 tego rozporządzenia. Według tych postanowień zaświadczenie świadka, o ile jest przedstawione bezpośrednio przez zainteresowanego, winno być w całości napisane własnoręcznie przez świadka z dokładnym oznaczeniem, skąd są świadkowi wiadome zeznawane okoliczności. W innych wypadkach dotyczących dowodów ze świadków, mają zastosowanie postanowienia art. 61 o badaniu świadków pod przysięgą lub po uprzednim złożeniu przez świadka przyrzeczenia zeznania prawdy.

Podsekretarz Stanu:

(—) *W. Staniszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 11508/Em/35.

Warszawa, dnia 28 marca 1935 r.

Biuru Personalnemu i wszystkim Departamentom Ministerstwa Skarbu, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Komendzie Straży Gra-

nicznej oraz wszystkim Inspektoratom Straży Granicznej, Urzędowi Długów Państwa, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej, Mennicy Państwowej, wszystkim Izdom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkim Dyrekcjom Ceł, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku oraz Komisarjatowi do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu

przesyła się do wiadomości i powiadomienia podległego personelu.

Dyrektor Departamentu:

(—) *M. Węgrzynowski.*

225.

OKÓLNIA MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1935 r.

L. D. III. 5734/3/35

w sprawie postępowania administracyjnego w zakresie administracji kasowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu otrzymało z niektórych Izb Skarbowych w konkretnych sprawach sprawozdania, z których wynika, że przy wydawaniu na wnioski stron orzeczeń w zakresie administracji kasowej, nie stosują się do obowiązujących przepisów, a w szczególności do postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 36, poz. 341).

Ministerstwo Skarbu przypomina, że zgodnie z postanowieniami art. 112 wymienionego rozporządzenia, postępowanie administracyjne w zakresie administracji kasowej nie jest wyłączone z podziałania powyższego rozporządzenia i że przy wydawaniu orzeczeń w tym zakresie, władze powinny się stosować do jego postanowień, w szczególności zaś do postanowień rozdz. XII.

Zatem wydane orzeczenie zawierać winno: podstawę prawną, datę, osnowę decyzji, oznaczenie jej rodzaju, podpis władzy oraz wskazanie czy i jakie przysługują od tej decyzji środki odwoławcze wzgl. skarga.

Jeżeli decyzja jest całkowicie lub częściowo odmowną, powinna zawierać prawne i faktyczne jej uzasadnienie, chyba, że decyzja pozostawiona jest całkowitemu uznaniu władzy orzekającej, w którym to przypadku wystarczy jedynie powołanie się na podstawę prawną.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak*

226.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 marca 1935 r.

L. D. IV. 7151/1/35

w sprawie clenia zapalniczek przywożonych przez podróżnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, jakie powstały w związku z przywożeniem przez podróżnych zapalniczek, wyjaśnia się, że, jakkolwiek podróżny może przywieźć bez zezwolenia Ministra Skarbu na osobisty użytek jedną zapalniczkę, zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 45 z 1931 r.) to jednak zapalniczka taka nie podlega zwolnieniu od cła i opłaty monopolowej (art. 7 przytoczonej ustawy), jako niewymieniona w § 16 do p. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Przy tranzytowym przejeździe przez Polskę podróżnych, posiadane przez nich zapalniczki mogą być odprawiane w postępowaniu warunkowym na ogólnych obowiązujących w tej mierze zasadach.

Kwit celny na uiszczenie cła i opłaty monopolowej zastępuje znaczek podatkowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

227.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1935 r.

L. D. IV. 1208/2/35

w sprawie rewizji celnej przesyłek cebulek kwiatowych (dotyczy poz. 85 t. c.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, wszystkich Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu poleca zwracać baczność uwagę, aby przy odprawach celnych ce-

bulek kwiatowych. deklarowanych na p. 1 poz. 85 taryfy celnej dokonywano szczegółowej rewizji, która dawałaby całą pewność, że wewnątrz opakowań dużych nie znajdują się cebulki ponadto w opakowaniach 5 kilogramowych i mniejszych, podlegające cleniu według p. 2 poz. 85 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
( ) *St. Fr. Królikowski*

228.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 kwietnia 1935 r.

L. D. V. 8353/4/35

w sprawie ulg podatkowych przy transakcjach na Giełdzie Zbożowo-Towarowej w Wilnie.

Do
Izby Skarbowej
w Wilnie.

Wślad okólnika z dnia 29 marca 1934 r. L. D. V. 5958/4/34 Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala, iż minimalna transakcja giełdowa na Giełdzie Zbożowo-Towarowej i Lniarskiej w Wilnie, korzystająca z ulgi podatkowej, może wynosić **w obrocie mąką 1.200 kg.**

Wspomniana ulga obowiązuje **na rok 1935** i może dotyczyć tylko tych transakcyj mąką, które pozatem odpowiadają wszystkim pozostałym warunkom, przewidzianym w okólnikach z dnia 21 grudnia 1933 r. L. D. V. 28430/4/33, z dnia 5 stycznia 1934 r. L. D. V. 312/4/34, z dnia 7 lutego 1934 r. L. D. V. 2888/4/34, z dnia 29 maja 1934 r. L. D. V. 19506/4/34 i z dnia 30 maja 1934 r. L. D. V. 10656/4/34.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 8353/4/35

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1935 r.

Wszystkim Izdom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym
udziela się do wiadomości. —

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

229.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1935 r.

L. D. V. 6020/5/35

w sprawie dodatków komunalnych do opłat stemplowych od aktów notarialnych.

Do

Izb Skarbowych w: Białymstoku, Brześciu n/B., Kielcach, Lublinie, Łodzi, Łucku, Nowogródku, Grodzkiej i Okręgowej w Warszawie oraz w Wilnie, do Urzędów Opłat Stemplowych w Lublinie, Łodzi, Warszawie i Wilnie oraz do tych Urzędów Skarbowych, podległych wymienionym Izbom Skarbowym, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

W myśl art. 15 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 106, poz. 884, skrót: u. f. k.) gminy miejskie na obszarze b. zaboru rosyjskiego mogą pobierać dodatek do procentowych opłat stemplowych, należnych od aktów notarialnych, sporządzanych na obszarze danej gminy. W myśl § 68 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 23 listopada 1932 r. celem wykonania ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937, skrót: r. w. k.) prawo pobierania dodatku, o którym mowa, uzyskuje gmina miejska na skutek uchwały jej organu stanowiącego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 7 stycznia 1935 r. (ogłoszonym w Nr. 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z r. 1935) zarządziło, aby każda gmina, wprowadzając dodatek komunalny, o którym mowa, przesyłała po 3 egzemplarze zatwierdzonej przez władzę nadzorczą uchwały w przedmiocie dodatku komunalnego izbie skarbowej oraz urzędowi skarbowemu (§ 16 r. w. s.), w których okręgu ma siedzibę. Te gminy, które wprowadziły dodatek komunalny przed otrzymaniem powołanego okólnika Mini-

sterstwa Spraw Wewnętrznych, mają przesłać egzemplarze uchwały w ciągu 2-ch tygodni. To samo dotyczy wszelkich zmian pierwotnego tekstu uchwały, o jakiej mowa.

Urzednicy, przeprowadzający kontrolę aktów notarialnych, sporządzonych na obszarze gminy miejskiej, która ustanowiła dodatek komunalny, o jakim mowa, mają sprawdzać, czy notariusz pobrał — począwszy od daty wejścia w życie danej uchwały organu stanowiącego gminy (art. 40 u. f. k.) — dodatki komunalne w należytej wysokości. W razie stwierdzenia uchybień w tej mierze ma urząd skarbowy zgodnie z art. 43, ustępem 2 u. f. k. wymierzyć zapomocą nakazu płatniczego (art. 33 punkt 3 u. o. s.) kwotę należną tytułem dodatku komunalnego. Rzecz jasna, że w razie stwierdzenia przy kontroli stemplowej, iż uiszczono mniej, niż się należy tytułem państwowej opłaty stemplowej (procentowej), tem samem zostaje ustalone, że uiszczono za mało tytułem dodatku komunalnego.

Odwolania od wymiaru dodatku komunalnego — zarówno dokonanego przez notariusza, jakoteż przez urząd skarbowy — mają być (zgodnie z art. 49 ustępem 2 u. f. k.) załatwiane w postępowaniu takim samem, jakie dotyczy opłaty państwowej, z którą wiąże się dodatek komunalny.

W przypadkach, o których mowa, przypis i odpisanie mają być uwidocznione w rejestrze przypisów i dopisów na specjalnem koncie z wyszczególnieniem osobno opłaty stemplowej (sumy skarbowe) i osobno dodatku komunalnego (sumy komunalne). W księdze bierczej opłat stemplowych należy dla tych należności otworzyć odrębne konto pod nazwą „KB. III”; w tym celu należy w przedziałkach, zaopatrzonych w nagłówki „podwyżka stemplowa lub kara pieniężna” zastąpić nagłówek tekstem „dodatek komunalny”.

Pobrane dodatki komunalne należy — po potrąceniu na rzecz Skarbu Państwa 2% wynagrodzenia za wymiar i pobór — przekazywać uprawnionym gminom miejskim w trybie przewidzianym w przepisach o wypłacie dodatków komunalnych.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koszko

230.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 kwietnia 1935 r.

L. D. VI. 252/4/35

w sprawie cennika przyrządów i narzędzi mierniczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Urzędów Skar-

bowych Akcyz i Monopolów Państwowych i Rejonów Kontroli Skarbowej.

Nawiązując do okólnika z dnia 21 lipca 1931 r. L. D. VI. 833/KT w sprawie odpisywania z ksiąg inwentarzowych uszkodzonych, zagubionych i zużytych narzędzi mierniczych, Ministerstwo Skarbu ustanawia nowy cennik na przyrządy i narzędzia miernicze dla kontroli skarbowej. Nowy cennik obowiązuje od dnia ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą cennik ustalony zarządzeniem z dnia 30 listopada 1931 r. Nr. D. VI. 1910/KT/31 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 35 poz. 514).

C E N N I K

narzędzi mierniczych i przyrządów dla kontroli skarbowej.

		Zł	gr	Zł	gr	
I	Alkoholomierze.					
	a	Komplet alkoholomierzy do ściślejszych badań, składający się z futerału, oklejonego płótnem i flanelą, zawierającego dwa termoalkoholomierze o skalach 30 — 50° i 83 — 98° i szklaną kalibrowaną menzurę z podziałkami od 90 do 300 cm ³			62	—
		Pojedyncze części kompletu:				
		1.	termoalkoholomierz o skali 30 — 50°	18	—	
		2.	termoalkoholomierz o skali 83 — 98°	18	—	
		3.	szklana kalibrowana menzura	10	—	
		4.	futerał drewniany oklejony płótnem i flanelą	16	—	
	b	Komplet alkoholomierzy kieszonkowych, składający się z futerału zewnętrznego skórzanego z paskiem, szklanego cylindra, futerału drewnianego wewnętrznego oklejonego płótnem i flanelą, zawierającego dwa alkoholomierze o skalach 35 — 50° i 83 — 98° i termometr o skali od — 12° C do + 38° C			39	—
		Pojedyncze części kompletu:				
		1.	skórzany futerał z paskiem	10	—	
	2.	szklany cylinder	2	—		
	3.	futerał drewniany wewnętrzny	5	—		
	4.	alkoholomierz o skali 35 — 50°	8	—		
	5.	alkoholomierz o skali 83 — 98°	8	—		
	6.	termometr	6	—		
	U w a g a: Ceny alkoholomierzy dawnego typu o skalach 30 — 70° i 65 — 100° wynoszą po 8.00 zł. Cena kalibrowanej menzury 8.25 zł.					
c	Alkoholomierze zwykłe.					
		1.	termoalkoholomierz o skali 5 — 70°	18	—	
		2.	termoalkoholomierz o skali 65 — 100°	18	—	
		3.	cylinder szklany do alkoholomierzy zwykłych	3	50	
d	Termoareometr do odwodnionego spirytusu			21	50	

		Zł	gr	Zł	gr	
II	Cukromierze.					
	1. termocukromierz o skali — 0,5 — 14,5%			20	—	
	2. termocukromierz o skali 12,5 — 26,5%			20	—	
III	Areometry do olejów mineralnych.					
a	Komplet areometrów o skali niższej, składający się z futerału drewnianego lakierowanego, oklejonego wewnątrz flanelą i zawierającego dwa termoareometry o skalach 610 — 690° i 685 — 765° .			44	—	
b	Komplet areometrów o skali wyższej, składający się z futerału drewnianego lakierowanego, oklejonego wewnątrz flanelą i zawierającego trzy termoareometry o skalach 760 — 840°, 835 — 915° i 910 — 990°			66	—	
	Pojedyncze części kompletu:					
	1. termoareometry o skalach 610 — 690°, 685 — 765° i 760 — 840° po	15	—			
	2. termoareometry o skalach 835 — 915° i 910 — 990° po	18	—			
	3. futerał drewniany dla dwóch areometrów	14	—			
	4. futerał drewniany dla trzech areometrów	15	—			
IV	Aparaty Sallerona.					
a	Komplet aparatu destylacyjnego nowego typu z powiększonym kociołkiem wytwórni „Technika Gorzelnicza” w drewnianej skrzynce			153	—	
	Pojedyncze części kompletu:					
	1. komplet 5 alkoholomierzy nowego typu o skalach 0 — 10°, 10 — 20°, 20 — 30°, 30 — 40° i 40 — 50°, w futerałach drewnianym oklejonym płótnem, a wewnątrz aksamitem	55	—			
	2. każdy pojedynczy alkoholomierz po	9	—			
	3. futerał drewniany do nich	10	—			
	4. kociołek miedziany destylacyjny z podstawą	23	—			
	5. chłodnica z nóżkami odejmowanymi	28	—			
	6. rurka miedziana łącząca	9	—			
	7. lampka spirytusowa	5	—			
	8. kolbka szklana	25	0			
	9. cylinder szklany	2	—			
	10. termometr w futerałach metalowym	85	0			
	11. skrzynka drewniana do kompletu	20	—			
b	Komplet aparatu destylacyjnego dawnego typu z małym kociołkiem wytwórni „Technika Gorzelnicza” w drewnianej skrzynce			122	—	
	Pojedyncze części kompletu:					
	1. pojedyncze alkoholomierze o skalach 0 — 35°, 30 — 64° i 60 — 85° po	8	—			
	2. kociołek miedziany destylacyjny z podstawą	23	—			
	3. chłodnica mosiężna niklowana	23	—			
	4. komplet z trzech nóżek żelaznych	5	—			
	5. rurka miedziana łącząca	9	—			
	6. lampka spirytusowa	5	—			
	7. kolbka szklana	3	—			
	8. cylinder szklany	2	—			
	9. skrzynka drewniana do kompletu	20	—			
	10. termometr	8	—			

		Zł	gr	Zł	gr
V	Płombownice.				
a	Płombownice z rączkami ruchomymi z firmą „Elibor”, „Technika Gorzelnicza”, „inż. W. Chromiński”, „August Deloff” i „Bracia Gofmark” oraz płombownice z rączkami stałymi, typu 1927 r. z firmą „Technika Gorzelnicza” lub „August Deloff” po			75	—
b	Płombownice typów austriackiego, niemieckiego oraz wszelkie inne po			30	—
c	Torba skórzana do płombownic z woreczkiem brezentowym do plomb i kłódką o dwóch kluczach			15	30
d	Woreczek brezentowy do plomb osobno			1	40
e	Kłódka o dwóch kluczach do torby osobno			1	—
f	Bolec do płombownic firmy W. Chromińskiego			2	50
g	Klucz do bolców płombownic firmy W. Chromińskiego			1	50
VI	Cążki do cięcia szpagatu i drutu stalowe niklowane ze zwykłymi lub moletowanymi rączkami po			10	50
VII	Lupa do odczytywania ząbków przyrządu kontrolnego w metalowej oprawie			4	—
VIII	Znaczniki.				
a	Znacznik stalowy do wybijania na metalach			48	—
b	Znacznik żeliwny do wypalania na drzewie			23	—
c	Znacznik do zapalniczek			43	—
IX	Śrubokręt			1	50
X	Klucz francuski			4	—
XI	Nonjusz			3	—
XII	Przyrządy do badania piwa i inne przedmioty i narzędzia, zakupione bezpośrednio przez Izby Skarbowe	według cen zakupu			
XIII	Tablice i broszury.				
a	Alkoholometryczne tablice redukcyjne I, II i III, oprawne, egzemplarz			3	—
b	Alkoholometryczne tablice redukcyjne I i II, zbroszurowane, egzemplarz			1	50
c	Tablice poprawek wskazań cukromierza od 0 do 30%, wydanie Gł. Urzędu Miar, egzemplarz			—	55
d	Tablice poprawek gęstości olejów mineralnych, wydanie Gł. Urzędu Miar, egzemplarz			1	60
e	Tablice do odwodnionego spirytusu			—	65
XIV	Komplet narzędzi do naprawy przyrządów kontrolno-mierniczych w skrzynce drewnianej, lakierowanej, z zamkami i rączką do noszenia			204	34

		Zł	gr	Zł	gr
	Pojedyncze części kompletu:				
XIV	1. przyrząd do rozwiercania łożysk osi wskazówki	25	—		
	2. dwa szablony do komór kulkowych (celuloidowe)	4	—		
	3. imadło stalowe	5	35		
	4. pilniki płaskie:				
	a) zdzierak	—	84		
	b) gładzik zwykły	—	75		
	c) gładzik atlasowy	1	—		
	5. pilnik okrągły do panewek osi bębna	18	—		
	6. цаўki uniwersalne	2	35		
	7. klucz uniwersalny do nakrętek	4	10		
	8. młotek 100 g	1	35		
	9. śrubokręt duży	1	50		
	10. śrubokręt mały	—	40		
	11. nonjusz	3	—		
	12. milimetrowa miara stalowa	1	50		
	13. kolba miedziana do lutowania 100 g	1	55		
	14. lampka spirytusowa z hermetycznym zamknięciem	14	—		
	15. buteleczka do kwasu w metalowej oprawie	6	—		
	16. laska cyny do lutowania 100 g	—	90		
	17. szczoteczka metalowa do czyszczenia ząbków skali i wska- zówki	1	—		
	18. klucz do tarowania	5	—		
	19. łyżeczka do kulek	2	—		
	20. dwa arkusze szmerglowe na płótnie i papierze	1	—		
	21. 8 kulek brązowych do komór hamulca kulkowego (po 0,50 zł za sztukę)	4	—		
	22. dwie szczoteczki hamulcowe (po 4 zł za sztukę)	8	—		
	23. kółko mimośrodowe	8	50		
	24. oś kółka mimośrodowe	4	50		
	25. dwie wkładki do łożysk osi wskazówki (po 4,00 zł za sztukę)	8	—		
	26. 28 sztuk śrub i śrubek mosiężnych	22	75		
	27. lupa do odczytywania ząbków skali w metalowej oprawie, z rączką	4	—		
	28. mikromierz o rozwarciu 0 — 15 mm	12	—		
	29. drewniana skrzynka z gniazdami do narzędzi, z zamkami i rącz- ką skórzaną	32	—		
XV	Mały komplet narzędzi do naprawy przyrządów kontrolnych			68	34
	Pojedyncze części kompletu:				
	Dwustronny bor do wkładek i gniazd w łożyskach osi wskazówki	16	—		
	Dla pozostałych części kompletu ceny podług działu XIV cennika.				
XVI	Przymiary zwijane:				
	1. 20 m długości			47	75
	2. 10 m „			33	75
	3. 5 m „			26	75
	4. 2 m „			3	75
XVII	Solomierze			19	50
	U w a g a: metalowe szablony do komór kulkowych (poz. XIV. 2 starego cennika) zostają wycofane z użycia i należy je zwrócić Ministerstwu.				

Dyrektor Departamentu:

(—) Zaremba

231.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1935 r.

L. D. IV. 11215/3/35

w sprawie stosowania do samochodów, motocykli, ciągowek i podwozi zniżek konwencyjnych, przewidzianych w dodatkowej umowie polsko-angielskiej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z zapytaniem czy i na jakiej podstawie należy stosować zniżki konwencyjne, przewidziane w dodatkowej umowie polsko-angielskiej z dnia 27 lutego 1935 r., do samochodów, motocykli, ciągowek i podwozi, pochodzących z innych krajów traktatowych, Ministerstwo Skarbu wślad okólnika L. D. IV. 7650/3/35 z dnia 7 marca 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 7, poz. 137) wyjaśnia co następuje:

1. Przewidziane w umowie dodatkowej z dnia 27 lutego 1935 r. zniżki konwencyjne, mogą być również stosowane do samochodów, motocykli, ciągowek i podwozi, pochodzących z innych państw traktatowych lub państw z którymi zawarte zostały porozumienia celne, w ramach klauzul największego uprzywilejowania, przyznanych poszczególnym państwom.

2. Podstawą do zastosowania zniżek konwencyjnych do tych towarów są certyfikaty analogiczne do certyfikatów, przewidzianych w uwagach do poz. 1136—38 i 1143 w zał. I do okólnika L. D. IV. 7650/3/35. Certyfikaty te powinny zawierać wszystkie dane, przewidziane w umowie dodatkowej; brak któregośkolwiek z tych danych dyskwalifikuje certyfikat, jako podstawę do zastosowania zniżki konwencyjnej. Certyfikaty o których mowa, stosownie do brzmienia umowy, zastępują świadectwa pochodzenia i będą zaświadczone przez Konsulaty Generalne Rzeczypospolitej Polskiej, a tam gdzie niema Konsulatów Generalnych, przez Konsulaty lub Wydziały Konsularne przy Poselstwach Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do badania uprawnień instytucji do wystawiania certyfikatów, powołane są urzędy konsularne, zaświadczone certyfikaty.

4. Celem ułatwienia kontroli przy rejestracji samochodu przez władze administracji ogólnej, czy podwozia użyte zostały do właściwego celu, przy odprawie celnej podwozi z zastosowaniem cła konwencyjnego, przewidzianego w uwadze do poz. 1138 p. 1 umowy dodatkowej polsko-angielskiej, urzędy celne powinny umieszczać w wyniku rewizji następującą uwagę:

„Wymienione podwozie samochodowe marki . . . . . Nr. fabr. silnika . . . . . zostało od-

prawione z zastosowaniem zniżki konwencyjnej, przewidzianej w umowie dodatkowej polsko-angielskiej w uwadze do poz. 1138 p. 1, jako przeznaczone do wyrobu samochodu omnibusowego, sanitarnego, karawanowego lub ciężarowego.

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Fr. Królikowski.*

232.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1935 r.

L. D. VI. 3982/4/35

w sprawie wstrzymania wysyłki zużytych plomb.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 5 września 1934 r. L. D. VI. 10963/4/34, Ministerstwo Skarbu poleca wstrzymać z dniem 31 maja 1935 r. wysyłanie zużytych plomb do firmy „A. Wachstock” w Krakowie aż do dalszych zarządzeń.

Jednocześnie poleca się izbom skarbowym (Urzędowi) nadesłać Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego do dnia 25 kwietnia 1935 r. zapotrzebowania na nowe plomby, szpagat z drucikiem i bez drucika na rok budżetowy 1935/36.

Dyrektor Departamentu:

(—) *E. Zaremba.***Z MINISTERSTWA SKARBU.****K o m u n i k a t**

w sprawie płatności podatków w kwietniu 1935 r.

W kwietniu płatne są następujące podatki:

1) do 15 kwietnia — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1935 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w marcu 1935 r., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii handlowej i przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 30 kwietnia I rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu osiągniętego przez drobne przedsiębiorstwa (rozporządzenie Min. Skarbu z dnia 6 marca 1935 r. Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89);

3) do 15 kwietnia — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, w wysokości przypadającej od dochodu osiągniętego przez notariuszy (rejentów) i pisarzy hipotecznych w marcu 1935 r.;

4) do dnia 7 kwietnia — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w marcu 1935 r.;

5) do dnia 15 kwietnia — I rata z tytułu różnicy w podatku dochodowym od uposażeń, wynikającej z kumulacji uposażeń, otrzymanych w ciągu roku 1934 od różnych służbodawców;

6) do dnia 30 kwietnia — I rata daniny majątkowej, przez płatników I grupy kontyngentowej (rolnictwo);

7) do dnia 30 kwietnia — I rata podatku gruntowego za rok 1935;

8) do dnia 30 kwietnia — państwowy podatek od nieruchomości za I kwartał 1935 r.;

9) do dnia 30 kwietnia — podatek od lokali tudzież od placów budowlanych za I kwartał 1935 r.;

10) do 5 kwietnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16—31 marca 1935 r.; do 20 kwietnia — podatek pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej — w ciągu pierwszych 15-stu dni kwietnia 1935 r.

Ponadto płatne są w kwietniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

K o m u n i k a t

o wylosowanych Bonach Funduszu Inwestycyjnego od dnia 21 marca do 4 kwietnia 1935 r.

W dniu 21 marca 1935 r. wylosowane zostały Bony Funduszu Inwestycyjnego oznaczone Nr. Nr.: 2406, 14112, 14748, 19587, 21300, 31554 i 36347 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 693).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

W dniu 28 marca 1935 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 1242, 3858, 13540, 18248, 22948, 28842, 32248 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

W dniu 4 kwietnia 1935 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 2174, 16392, 18974, 22328, 25031, 32583, 33634 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

K o m u n i k a t

o przepisach rachunkowo-kasowych.

W Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Rymarska 5, pokój 41 (tel. 11-05-08 (konto P. K. O. Nr. 30.305) są do nabycia przepisy rachunkowe i kasowe wydane w myśl zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 9 poz. 178 z r. 1935):

- a) Przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych,
- b) Przepisy rachunkowo-kasowe dla kas urzędów skarbowych w cenie po 2 zł z przesyłką pocztową zwykłą po zł 2.50 za egzemplarz. Przewidziane w powołanym rozporządzeniu przepisy odrębne dla Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu będzie można nabywać w najbliższych dniach w cenie zł 1 z przesyłką zł 1.50.

